

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

16 februarie 2023*

„Recurs – Regim lingvistic – Anunț de concurs general pentru recrutarea de administratori în domeniul auditului – Cunoștințe lingvistice – Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului la limbile germană, engleză și franceză – Limba de comunicare cu Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) – Regulamentul nr. 1 – Statutul funcționarilor – Articolul 1d alineatul (1) – Diferență de tratament bazată pe limbă – Justificare – Interesul serviciului – Cerința recrutării de administratori «imediat operaționali» – Control jurisdicțional – Nivelul de probă necesar”

În cauza C-623/20 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 20 noiembrie 2020,

Comisia Europeană, reprezentată de G. Gattinara, T. Lilamand și D. Milanowska, în calitate de agenți,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Republica Italiană, reprezentată de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato,

reclamantă în primă instanță,

Regatul Spaniei, reprezentat de L. Aguilera Ruiz și A. Gavela Llopis, în calitate de agenți,

intervenient în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Arabadjiev, președinte de cameră, domnul K. Lenaerts, președintele Curții, și domnul L. Bay Larsen, vicepreședintele Curții, îndeplinind funcția de judecători ai Camerei întâi, domnul A. Kumin și doamna I. Ziemele (raportoare), judecători,

avocat general: domnul A. M. Collins,

grefier: domnul C. Di Bella, administrator,

* Limba de procedură: italiana.

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 2 martie 2022,
după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 19 mai 2022,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Comisia Europeană solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 9 septembrie 2020, Italia/Comisia (T-437/16, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2020:410), prin care s-a anulat anunțul de concurs general EPSO/AD/322/16 pentru constituirea unor liste de rezervă de administratori în domeniul auditului (AD 5/AD 7) (JO 2016, C 171 A, p. 1) (denumit în continuare „anunțul de concurs în litigiu”).

Cadrul juridic

Regulamentul nr. 1/58

- 2 Articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 5), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO 2013, L 158, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1/58”), prevede:

„Limbile oficiale și de lucru ale instituțiilor Uniunii [Europene] sunt bulgara, ceha, croata, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, irlandeza, italiana, letona, lituaniana, maghiara, malteza, neerlandeza, polona, portugheza, româna, slovacă, slovena, spaniola și suedeza.”

- 3 Articolul 2 din acest regulament prevede:

„Textele adresate instituțiilor de către un stat membru sau de către o persoană aflată sub jurisdicția unui stat membru se redactează, la alegerea expeditorului, într-una dintre limbile oficiale. Răspunsul se redactează în aceeași limbă.”

- 4 Potrivit articolului 6 din regulamentul menționat:

„Instituțiile pot stabili modalitățile de aplicare a prezentului regim lingvistic prin regulamentele lor de procedură.”

Statutul

- 5 Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „Statutul”) este adoptat prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene, precum și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități și de instituire a unor măsuri speciale tranzitorii aplicabile temporar funcționarilor Comisiei (JO 1968, L 56, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 12), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 (JO 2013, L 287, p. 15).

6 Titlul I din statut, denumit „Dispoziții generale”, cuprinde articolele 1-10c din acesta.

7 Articolul 1d din statut prevede:

„(1) În aplicarea prezentului statut se interzice orice discriminare, precum discriminarea bazată pe [...] limbă [...].

[...]

(6) Respectând principiul nediscriminării și principiul proporționalității, orice limitare a punerii în aplicare a acestor principii trebuie justificată în mod obiectiv și rezonabil și trebuie să răspundă unor obiective legitime de interes general în cadrul politicii privind personalul. [...]”

8 Potrivit articolului 2 din statut:

„(1) Fiecare instituție stabilește autoritățile care exercită în cadrul său puterile acordate de prezentul statut autorității împuternicite să facă numiri.

(2) Cu toate acestea, una sau mai multe instituții pot delega uneia dintre ele sau unui organism interinstituțional exercitarea, în tot sau în parte, a puterilor acordate autorității împuternicite să facă numiri, cu excepția deciziilor privind numirea, promovarea sau transferul funcționarilor.”

9 Titlul III din statut este denumit „Cariera funcționarului”.

10 Capitolul 1 din acest titlu, intitulat „Recrutarea”, cuprinde articolele 27-34 din statut, iar articolul 27 primul paragraf prevede:

„Recrutarea trebuie să vizeze asigurarea angajării funcționarilor cu cel mai înalt nivel de competență, eficiență și integritate, recrutați pe o bază geografică cât mai largă posibil dintre resortisanții statelor membre ale Uniunii. Niciun post nu poate fi rezervat unui anumit stat membru.”

11 În conformitate cu articolul 28 din statut:

„Nimeni nu poate fi numit funcționar dacă:

[...]

(d) nu a reușit, sub rezerva dispozițiilor articolului 29 alineatul (2) [privind adoptarea altei proceduri de recrutare decât cea pe bază de concurs pentru recrutarea membrilor personalului cu funcții superioare de conducere, precum și, în cazuri excepționale, pentru posturi pentru care se cer calificări speciale], la un concurs pe bază de dosare, pe bază de examene sau atât de dosare, cât și de examene, în condițiile prevăzute de anexa III;

[...]

(f) nu face dovada cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile Uniunii și cunoașterii satisfăcătoare a unei alte limbi a Uniunii, în măsura necesară exercitării atribuțiilor care îi revin.”

12 Anexa III la statut este intitulată „Procedura de concurs”. Articolul 1 din aceasta prevede:

„(1) Anunțul de concurs este stabilit de autoritatea împuternicită să facă numiri, după consultarea comisiei paritare.

Acesta trebuie să specifice:

- (a) natura concursului (concurs intern în cadrul instituției, concurs intern în cadrul instituțiilor, concurs general și, după caz, comun pentru două sau mai multe instituții);
- (b) modalitățile (concurs pe bază de dosare, pe bază de examene sau pe bază de dosare și examene);
- (c) natura funcțiilor și atribuțiilor aferente posturilor care urmează să fie ocupate, precum și grupa de funcții și gradul propuse;
- (d) [...] diplomele și alte calificări sau nivelul de experiență cerut pentru posturile care urmează să fie ocupate;
- (e) în cazul unui concurs pe bază de examene, natura examenelor și baremul corespunzător fiecăruia;
- (f) eventual, cunoștințele lingvistice cerute de natura specifică a posturilor care urmează să fie ocupate;
- (g) eventual, limita de vârstă, precum și creșterea limitei de vârstă aplicabile agenților angajați în muncă de cel puțin un an;
- (h) termenul de depunere a candidaturilor;

[...]”

13 Potrivit articolului 7 din această anexă:

„(1) Instituțiile, după obținerea avizului Comitetului pentru statutul funcționarilor, încredințează Oficiului Comunităților Europene pentru Selecția Personalului [(EPSO)] sarcina de a lua măsurile necesare pentru a garanta aplicarea unor norme uniforme în cadrul procedurilor de selecție a funcționarilor Uniunii [...]”

Decizia 2002/620/CE

14 EPSO a fost înființat prin Decizia 2002/620/CE a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social, a Comitetului Regiunilor și a Ombudsmanului European din 25 iulie 2002 (JO 2002, L 197, p. 53, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 247).

15 Articolul 2 alineatul (1) prima teză din această decizie prevede că EPSO exercită competențele în materie de selecție conferite, printre altele, prin anexa III la statut autorităților competente să facă numiri ale instituțiilor semnatare ale prezentei decizii.

- 16 Articolul 4 ultima teză din Decizia 2002/620 prevede că orice acțiune în domeniile vizate de această decizie este îndreptată împotriva Comisiei.

Celelalte texte aplicabile

Dispozițiile generale aplicabile concursurilor generale

- 17 La 27 februarie 2015, EPSO a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un document intitulat „Dispoziții generale aplicabile concursurilor generale” (JO 2015, C 70 A, p. 1), care conține pe prima pagină precizarea că aceste „dispoziții generale fac parte integrantă din anunțul de concurs, alături de care constituie cadrul obligatoriu al procedurii de concurs”.
- 18 Punctul 1.3 din aceste dispoziții generale, intitulat „Eligibilitate”, prevede, în ceea ce privește cunoștințele lingvistice:

„[...]”

Pe baza unei vechi practici a instituțiilor [Uniunii] în ceea ce privește limbile utilizate pentru comunicarea internă și luând în considerare necesitățile serviciilor în ceea ce privește comunicarea externă și gestionarea dosarelor, limbile engleză, franceză și germană sunt în continuare cel mai frecvent folosite.

Opțiunile privind a doua limbă pentru concursuri au fost definite în funcție de interesul serviciului. Conform acestui criteriu, persoanele nou-recrutate trebuie să fie imediat operaționale și să poată comunica în mod eficace în activitatea lor zilnică. În caz contrar, funcționarea eficace a instituțiilor ar fi grav afectată.

În scopul asigurării egalității de tratament, toți candidații, inclusiv cei a căror primă limbă oficială este una dintre aceste trei limbi, trebuie să susțină testul în a doua limbă, aleasă dintre aceste trei limbi. Evaluarea competențelor specifice permite astfel instituțiilor să determine capacitatea candidaților de a fi imediat operaționali într-un mediu care corespunde îndeaproape realității cu care se vor confrunta la locul de muncă. Aceste dispoziții nu aduc atingere posibilității de a urma ulterior un curs de formare lingvistică cu scopul de a dobândi capacitatea de a lucra într-o a treia limbă, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2) din statut [...].”

Anunțul de concurs în litigiu

- 19 La punctele 1-13 din hotărârea atacată, Tribunalul a prezentat conținutul anunțului de concurs în litigiu după cum urmează:

„1 La 12 mai 2016, [EPSO] [...] a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [anunțul de concurs în litigiu]. [...]

2 În introducerea anunțului [de concurs în litigiu] se indică [...] că acesta, împreună cu dispozițiile generale aplicabile concursurilor generale [...] constituie cadrul obligatoriu din punct de vedere juridic care guvernează procedura de selecție în cauză. Se precizează însă că anexa II la dispozițiile generale aplicabile concursurilor generale nu se aplică procedurii de selecție în cauză și se înlocuiește cu dispozițiile anexei II la anunțul [de concurs în litigiu].

[...]

- 4 În partea din anunțul [de concurs în litigiu] intitulată „Sunt eligibil pentru a candida?”, care definește condițiile pe care persoanele interesate trebuie să le îndeplinească la momentul validării candidaturii lor, se impune, printre condițiile speciale de admitere, «nivelul minim – C1 [din Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi (CECR)] pentru una dintre cele 24 de limbi oficiale ale Uniunii», această limbă fiind desemnată drept «limba 1» a concursului, și «nivelul minim – B2 [din CECR] pentru limba engleză, franceză sau germană». Această a doua limbă, desemnată drept «limba 2» a concursului, trebuie în mod obligatoriu să fie diferită de limba aleasă de candidat drept limba 1.
- 5 Se precizează de asemenea că «[a]ctul de [...] de candidatură [...] trebuie completat în engleză, franceză sau germană».
- 6 În aceeași parte a anunțului [de concurs în litigiu] se arată că «[a] doua limbă aleasă trebuie să fie limba engleză, franceză sau germană», că «[a]cestea sunt principalele limbi de lucru ale instituțiilor [Uniunii] [...] și [că], în interesul serviciului, persoanele nou-recutate trebuie să poată imediat să lucreze și să comunice în mod eficace în activitatea lor zilnică în cel puțin una dintre aceste limbi». În această privință, candidații sunt invitați să se raporteze la anexa II la anunțul [de concurs în litigiu], intitulată «Justificarea regimului lingvistic pentru această procedură de selecție», «pentru informații suplimentare privind limbile cerute în cadrul acestui concurs».

[...]

- 8 Partea introductivă din anexa II la anunțul [de concurs în litigiu] are următorul conținut:
- «Acest concurs este un concurs specializat organizat în vederea recrutării de administratori în domeniul auditului. Cerințele prevăzute în [partea] „SUNT ELIGIBIL PENTRU A CANDIDA?” a prezentului anunț de concurs sunt conforme cu cerințele de bază ale instituțiilor [Uniunii] în ceea ce privește competențele, experiența și cunoștințele de specialitate și cu necesitatea ca persoanele nou-recutate să poată lucra în mod eficace, în special cu ceilalți membri ai personalului.

Din acest motiv, candidații trebuie să aleagă cea de a doua limbă a concursului dintr-un număr limitat de limbi oficiale ale [Uniunii]. Această restrângere a numărului de limbi este, de asemenea, rezultatul constrângerilor bugetare și operaționale și al caracterului metodelor de selecție ale EPSO descrise la punctele 1, 2 și 3 de mai jos. Cerințele privind limbile pentru prezentul concurs au fost adoptate de Consiliul de administrație al EPSO ținând seama de acești factori, precum și de alte cerințe specifice legate de natura atribuțiilor sau de nevoile specifice ale instituțiilor [Uniunii] [...].

Prezentul concurs are ca scop principal crearea unei rezerve pe care vor fi înscrși administratori în vederea recrutării de către Comisia Europeană, precum și a unui număr limitat de administratori în vederea recrutării de către Curtea de Conturi Europeană. Odată recrutați, este esențial ca administratorii să fie imediat operaționali și să poată să comunice cu colegii și cu superiorii lor ierarhici. Având în vedere criteriile privind utilizarea limbilor în procedurile de selecție ale [Uniunii], descrise la punctul 2 de mai jos, instituțiile [Uniunii] consideră că, pentru acest concurs, engleza, franceza și germana sunt cele mai adecvate în ceea ce privește alegerea celei de a doua limbi.

Având în vedere faptul că engleza, franceza și germana sunt limbile cele mai frecvent vorbite, traduse și utilizate de personalul din instituțiile [Uniunii] pentru comunicarea administrativă, cel puțin una dintre cele două limbi obligatorii pe care trebuie să le stăpânească candidații trebuie să fie una dintre aceste limbi.

În plus, o bună cunoaștere a limbii engleze, franceze sau germane este considerată esențială pentru analizarea situației entităților auditate, susținerea de prezentări, purtarea de discuții și elaborarea de rapoarte, astfel încât să se asigure o cooperare și un schimb de informații eficiente cu serviciile auditate și cu autoritățile competente.

Candidații trebuie să utilizeze a doua limbă de concurs (engleză, franceză sau germană) pentru completarea actelor de candidatură electronică, iar EPSO trebuie să utilizeze aceste limbi pentru comunicarea în masă cu candidații care au depus un act de candidatură valabil, precum și pentru unele teste descrise la punctul 3.»

9 Punctul 1 din anexa II la anunțul [de concurs în litigiu], intitulat «Justificarea pentru selectarea limbilor în cazul fiecărei proceduri de selecție», enunță următoarele:

«Instituțiile [Uniunii] consideră că decizia privind limbile care urmează a fi utilizate în cadrul fiecărei proceduri de selecție și, în special, limitarea numărului de limbi pentru care se poate opta trebuie luată în baza considerentelor enumerate mai jos:

(i) Cerința ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale

Persoanele nou-recrutate trebuie să fie imediat operaționale și să poată să îndeplinească atribuțiile pentru executarea cărora au fost recrutate. EPSO trebuie, așadar, să se asigure că acei candidați care vor fi înscrși pe listele de rezervă stăpânesc în mod adecvat combinația de limbi care le va permite să își îndeplinească atribuțiile în mod eficiente și, în special, că acei candidați care vor fi înscrși pe listele de rezervă pot să comunice în mod eficient în activitatea lor zilnică cu colegii și superiorii lor ierarhici.

Prin urmare, poate fi legitim ca unele teste să fie organizate într-un număr limitat de limbi vehiculare, astfel încât să se asigure că toți candidații pot lucra în cel puțin una dintre aceste limbi, oricare ar fi prima lor limbă oficială. Dacă nu se procedează astfel, s-ar crea un risc ridicat ca o pondere semnificativă a candidaților care vor fi înscrși pe listele de rezervă să nu fie în măsură să își îndeplinească sarcinile pentru care sunt recrutați într-un interval de timp rezonabil. Mai mult, s-ar trece cu vederea argumentul evident că acei candidați care își depun candidatura pentru a lucra în serviciul public al [Uniunii] sunt dispuși să se alăture unei organizații internaționale care trebuie să folosească limbi vehiculare pentru a funcționa în mod adecvat și pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt încredințate în temeiul tratatelor.

(ii) Natura procedurii de selecție

Natura procedurii de selecție poate, de asemenea, justifica în unele cazuri restrângerea opțiunilor candidaților privind limbile.

În conformitate cu articolul 27 din statut [...], EPSO evaluează candidații prin intermediul concursurilor generale, care îi permit să evalueze mai bine capacitatea candidaților de a-și îndeplini atribuțiile.

Centrul de evaluare este o metodă de selecție care constă în evaluarea candidaților în mod standardizat, pe baza unor scenarii diverse observate de mai mulți membri ai comisiei de evaluare. Pentru evaluare se recurge la un cadru de competențe stabilit dinainte de autoritățile împuternicite să facă numiri; metoda de punctare este comună, iar deciziile se iau în comun.

Evaluarea competențelor specifice în acest mod le permite instituțiilor [Uniunii] să determine capacitatea candidaților de a fi imediat operaționali într-un mediu apropiat de cel al locului de muncă. Numeroase cercetări științifice au arătat că centrele de evaluare în care sunt simulate situații realiste din mediul de lucru sunt cele mai bune mijloace de a estima performanța reală a candidaților. Centrele de evaluare sunt, așadar, utilizate pe plan internațional. Având în vedere durata carierelor și gradul de mobilitate din cadrul instituțiilor [Uniunii], acest tip de evaluare este esențial, în special atunci când se selectează funcționarii permanenți.

Pentru a asigura evaluarea echitabilă a candidaților și faptul că aceștia pot comunica direct cu evaluatorii și cu ceilalți candidați care iau parte la un exercițiu, candidații sunt evaluați împreună, în cadrul unui grup în care se folosește aceeași limbă. Pentru aceasta este necesar ca etapa „centru de evaluare” să se desfășoare într-un număr restrâns de limbi, mai puțin în situația în care etapa „centru de evaluare” se înscrie în cadrul unui concurs care prevede o singură limbă principală.

(iii) Constrângeri bugetare și operaționale

Consiliul de administrație al EPSO consideră, din mai multe motive, că organizarea etapei „centru de evaluare” aferente unui concurs unic în toate limbile oficiale ale [Uniunii] ar fi imposibilă din punct de vedere practic.

În primul rând, o astfel de abordare ar avea importante implicații în ceea ce privește resursele, punând instituțiile [Uniunii] în imposibilitatea de a răspunde nevoilor lor de recrutare în contextul cadrului bugetar actual. De asemenea, aceasta nu ar fi o utilizare judicioasă din perspectiva contribuabilului european.

În al doilea rând, pentru organizarea etapei «centru de evaluare» în toate limbile oficiale ar fi nevoie de un număr important de interpreți care să își dedice activitatea concursurilor EPSO, precum și de spații adecvate, dotate cu cabine de interpretare.

În al treilea rând, ar fi necesar un număr mult mai mare de membri ai comisiilor de evaluare, care să acopere diferitele limbi utilizate de candidați.»

10 Potrivit punctului 2 din anexa II la anunțul [de concurs în litigiu], care poartă titlul «Criteriile de selecție a limbilor pentru fiecare procedură de selecție»:

«Atunci când candidații trebuie să opteze pentru o limbă dintr-un număr restrâns de limbi oficiale ale [Uniunii], Consiliul de administrație al EPSO trebuie să stabilească, în fiecare caz în parte, limbile care vor fi utilizate în cadrul concursurilor generale individuale, ținând seama de:

- (i) eventualele norme interne specifice privind utilizarea limbilor în cadrul instituției (instituțiilor) sau al organismelor vizate;
- (ii) cerințele specifice legate de natura atribuțiilor și de nevoile specifice ale instituției (instituțiilor) vizate;
- (iii) limbile care se utilizează cel mai frecvent în cadrul instituției (instituțiilor) vizate, stabilite în funcție de:

- competențele lingvistice declarate și dovedite de funcționarii permanenți ai [Uniunii] aflați în activitate, cel puțin de nivelul B2 din [CECR];
  - limbile-țintă în care se traduc cel mai frecvent documentele destinate uzului intern în cadrul instituțiilor [Uniunii];
  - limbile-sursă din care se traduc cel mai frecvent documentele elaborate la nivel intern de către instituțiile [Uniunii] și destinate uzului extern;
- (iv) limbile utilizate în scop administrativ în cadrul instituției (instituțiilor) vizate.»

11 În sfârșit, punctul 3 din anexa II la anunțul [de concurs în litigiu], intitulat «Limbile de comunicare», arată cele ce urmează:

«Prezenta secțiune descrie dispozițiile generale privind utilizarea limbilor pentru comunicarea dintre EPSO și candidații potențiali. În fiecare anunț de concurs pot fi prevăzute alte cerințe, mai specifice.

EPSO ține seama de dreptul candidaților, în calitate de cetățeni ai [Uniunii], de a comunica în limba lor maternă. EPSO recunoaște, de asemenea, faptul că acei candidați care și-au validat actul de candidatură sunt potențiali membri ai funcției publice a [Uniunii], care beneficiază de drepturile și obligațiile care le revin în temeiul statutului [...]. Instituțiile [Uniunii] consideră, așadar, că, ori de câte ori este posibil, EPSO ar trebui să comunice cu candidații și să le ofere candidaților informații cu privire la actele lor de candidatură în toate limbile oficiale ale [Uniunii] [...]. Pentru aceasta, elementele stabile de pe site-ul internet al EPSO, anunțurile de concurs și dispozițiile generale aplicabile concursurilor generale se vor publica în toate limbile oficiale.

În fiecare anunț de concurs se vor menționa limbile care trebuie utilizate pentru completarea actului de candidatură electronică. Instrucțiunile privind completarea actului de candidatură trebuie să fie disponibile în toate limbile oficiale. Aceste dispoziții se vor aplica în perioada de tranziție necesară pentru instituirea unei proceduri inițiale de înscriere electronică, disponibilă în toate limbile oficiale.

Pentru a comunica rapid și eficient, odată ce actul de candidatură inițial al candidatului a fost validat, comunicarea în masă a EPSO cu numărul mare de candidați se va realiza într-un număr limitat de limbi oficiale ale [Uniunii], respectiv prima sau a doua limbă a candidatului, conform anunțului de concurs relevant.

Candidații pot contacta EPSO în orice limbă oficială a [Uniunii], însă pentru ca EPSO să poată trata cererea lor cu mai multă eficiență, candidații sunt încurajați să recurgă la una din acele limbi pentru care personalul EPSO poate să asigure acoperirea lingvistică imediată, fără a trebui să recurgă la traducere.

Este, de asemenea, posibil ca unele teste să fie susținute într-un număr limitat de limbi oficiale ale [Uniunii], ca mijloc de a asigura cunoașterea de către candidați a limbii necesare pentru participarea la etapa de evaluare a concursurilor generale. Fiecare anunț de concurs va preciza limbile în care se vor desfășura diferitele teste.

Instituțiile [Uniunii] consideră că prin aceste demersuri asigură un echilibru echitabil și corespunzător între interesele serviciului, pe de o parte, și principiul multilingvismului și nediscriminarea în funcție de limbă, pe de altă parte. Obligația candidaților de a alege o a doua limbă care este diferită de prima lor limbă (de obicei limba maternă sau echivalentul acesteia) asigură compararea candidaților în condiții de egalitate [...].»

12 În partea din anunțul [de concurs în litigiu] intitulată «Cum voi fi selectat?» se arată, la punctul 1, că testele cu variante multiple de răspuns pe calculator, și anume testele de raționament verbal, numeric și abstract, care constituie prima etapă a procedurii de selecție în cauză, sunt organizate în limba aleasă de fiecare candidat drept prima limbă a concursului.

13 De asemenea, potrivit punctului 3 din partea respectivă, în urma «selecției pe bază de dosare», care constituie cea de a doua etapă a concursului vizat de anunțul [de concurs în litigiu], candidații care au obținut cele mai mari punctaje totale vor fi invitați să participe la etapa «centru de evaluare», unde vor susține testele în limba pe care au ales-o drept limba a doua a concursului, aceasta fiind ultima etapă a concursului, care cuprinde mai multe teste ce urmăresc să evalueze diferite competențe ale candidaților.»

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 20 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 5 august 2016, Republica Italiană a introdus o acțiune în anularea anunțului de concurs în litigiu. Regatul Spaniei a formulat o cerere de intervenție în susținerea Republicii Italiene.
- 21 Prin acțiunea formulată, Republica Italiană a contestat legalitatea a două componente ale regimului lingvistic instituit prin anunțul de concurs în litigiu, care limitau la limbile engleză, franceză și germană alegerea, pe de o parte, a celei de a doua limbi a concursului și, pe de altă parte, a limbii de comunicare dintre candidați și EPSO.
- 22 În primul rând, Tribunalul a examinat împreună al treilea și al șaptelea motiv, privind prima componentă a acestui regim lingvistic.
- 23 În această privință, Tribunalul a arătat, la punctul 62 din hotărârea atacată, că limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului vizat de anunțul de concurs în litigiu la limbile engleză, franceză și germană (denumită în continuare „limitarea alegerii limbii 2 a concursului” sau „limitarea în cauză”) constituie în esență o diferență de tratament bazată de limbă, în principiu interzisă în temeiul articolului 1d alineatul (1) din statut, adăugând totodată că o astfel de diferență de tratament poate fi justificată.
- 24 În consecință, la punctele 63-199 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat această posibilă justificare.
- 25 În cadrul acestei examinări, Tribunalul a verificat, la punctele 80-100 din hotărârea atacată, cele trei motive invocate în anunțul de concurs în litigiu pentru a justifica limitarea în cauză.
- 26 Tribunalul a statuat, la punctul 88 din hotărârea atacată, că nici constrângerile bugetare și operaționale, nici specificitatea probelor de la centrul de evaluare nu permiteau justificarea diferenței de tratament constatate.

- 27 În acest context, Tribunalul a constatat, la punctul 91 din hotărârea atacată, că, deși necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediate operaționale poate fi, eventual, aptă să justifice o limitare la cele trei limbi în discuție, nici constrângerile bugetare și operaționale și nici natura procedurii de selecție nu sunt motive susceptibile să justifice o asemenea limitare.
- 28 În ceea ce privește primul dintre aceste trei motive, Tribunalul a arătat, pe de o parte, la punctele 93 și 94 din hotărârea atacată, că acele considerații expuse în partea introductivă și la punctul 1 litera (i) din anexa II la anunțul de concurs în litigiu, deși indică existența unui interes al serviciului ca persoanele nou-recrutate să își poată îndeplini sarcinile și să poată comunica în mod eficient la data intrării în funcție, nu sunt suficiente prin ele însele pentru a demonstra că funcțiile în cauză, și anume cele de administrator în domeniul auditului în cadrul instituțiilor vizate de anunțul atacat, necesită în mod concret o cunoaștere satisfăcătoare a limbii germane, a englezei sau a francezei, cu excluderea celorlalte limbi oficiale ale Uniunii.
- 29 Pe de altă parte, la punctele 95-98 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că această analiză nu este repusă în discuție prin descrierea atribuțiilor pe care candidații recrutați vor trebui să le îndeplinească, astfel cum figurează în anunțul de concurs în litigiu, din moment ce nu este posibil să se stabilească, numai pe baza acestei descrieri, că aceste trei limbi la care este limitată alegerea limbii 2 a concursului în cauză ar permite tuturor candidaților care au reușit la acest concurs să fie imediat operaționali. Tribunalul a considerat că niciun element din anunțul de concurs nu permite să se demonstreze că aceste trei limbi sunt utilizate efectiv în îndeplinirea sarcinilor enumerate în anexa I la acesta sau în susținerea de prezentări, purtarea de discuții și elaborarea de rapoarte, la care se face referire în partea introductivă a anexei II la anunțul de concurs. Tot astfel, nu reiese nicidecum din anunțul respectiv și nici din elementele care figurează în dosarul prezentelor cauze că toate cele trei limbi menționate anterior sunt utilizate efectiv în rapoartele administratorilor care îndeplinesc atribuții de audit către entitățile sau serviciile auditate, precum și către autoritățile competente.
- 30 În consecință, Tribunalul a reținut la punctul 100 din hotărârea atacată că motivul întemeiat pe necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale nu poate justifica, având în vedere formularea vagă și generală a acestuia în anunțul de concurs în litigiu și lipsa unor indicații concrete de natură să îl susțină, limitarea alegerii limbii 2 a concursului.
- 31 În aceste condiții, Tribunalul a verificat, în continuare, dacă elementele prezentate de Comisie în susținerea acestui motiv sunt susceptibile să demonstreze că, având în vedere specificitățile funcționale ale posturilor care urmau să fie ocupate, limitarea în cauză era justificată în mod obiectiv și rezonabil de necesitatea de a dispune de administratori imediat operaționali.
- 32 În scopul acestei verificări, Tribunalul a examinat, *primo*, la punctele 106-149 din hotărârea atacată, elementele referitoare la practica internă a Comisiei în materie lingvistică, și anume:
- Comunicarea SEC(2000) 2071/6 a președintelui Comisiei din 29 noiembrie 2000 referitoare la simplificarea procesului decizional al acestei instituții, precum și procesul-verbal al celei de a o mie cinci sute două ședințe a Comisiei, din 29 noiembrie 2000, întocmit la 6 decembrie 2000 cu referința [PV(2002) 1502], de aprobare a acestei comunicări de către colegiul comisarilor;
  - Regulamentul de procedură al Comisiei (JO 2000, L 308, p. 26, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 216), astfel cum a fost modificat prin Decizia 2010/138/UE, Euratom a Comisiei din 24 februarie 2010 (JO 2010, L 55, p. 60) (denumit în continuare „Regulamentul de procedură al

Comisiei”), și normele de punere în aplicare a acestui regulament de procedură [C(2010) 1200 final];

- un extras din manualul procedurilor operaționale al Comisiei, intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, și anumite documente referitoare la acesta, și
- anexa la Comunicarea SEC(2006) 1489 final a Comisiei din 20 decembrie 2006 privind traducerea la Comisie, intitulată „Reguli de traducere după anul 2006” (denumite în continuare „Regulile de traducere după 2006”).

- 33 În ceea ce privește în special Comunicarea SEC(2000) 2071/6, Tribunalul a examinat-o la punctele 112-117 din hotărârea atacată și a constatat, la punctul 113 din această hotărâre, că „obiectul său constă în esență în evaluarea diferitelor tipuri de proceduri de luare a deciziilor de către colegiul comisarilor, astfel cum erau prevăzute în regulamentul său de procedură în versiunea în vigoare la momentul la care a fost emisă comunicarea, precum și în simplificarea acestora. Acesta este contextul în care, referindu-se la un tip precis de procedură, și anume la procedura scrisă, punctul 2.2 din comunicarea în discuție arată că «documentele trebuie difuzate în cele trei limbi de lucru ale Comisiei», fără însă a le numi. Or, doar această mențiune, chiar dacă cuprinde expresia «limbi de lucru», nu este suficientă pentru a se stabili că germana, engleza și franceza sunt limbile utilizate efectiv de serviciile Comisiei în activitatea lor cotidiană”. Arătând, la punctele 114-116 din hotărârea menționată, că, de altfel, conținutul acestei mențiuni este nuanțat de alte pasaje din Comunicarea SEC(2000) 2071/6, Tribunalul a reținut, la punctul 117 din aceeași hotărâre, că respectiva comunicare „nu permite stabilirea unor concluzii utile cu privire la utilizarea efectivă a limbilor germană, engleză și franceză în munca cotidiană a serviciilor Comisiei și nici, *a fortiori*, în exercitarea funcțiilor vizate de anunțul [de concurs în litigiu]”.
- 34 La punctul 118 din hotărârea atacată, Tribunalul a adăugat că această constatare nu poate fi repusă în discuție de celelalte texte în lumina cărora Comisia sugerează analizarea Comunicării SEC(2000) 2071/6, și anume regulamentul său de procedură, normele de punere în aplicare a acestuia din urmă, precum și documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, și a examinat, pe rând, aceste trei texte la punctele 119-121 din această hotărâre.
- 35 La punctul 132 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat în această privință că, primate în ansamblu, textele menționate la punctul 34 din prezenta hotărâre nu pot fi analizate drept modalități de aplicare în cadrul Regulamentului de procedură al Comisiei a regimului lingvistic general stabilit prin Regulamentul nr. 1/58, în sensul articolului 6 din acesta. Astfel cum ar fi precizat și Comisia, aceste texte nu ar face decât „să reflecte o practică administrativă îndelungată stabilită în cadrul acestei instituții, constând în utilizarea limbilor germană, engleză și franceză ca limbi în care trebuie puse la dispoziție documentele pentru a fi transmise spre aprobare colegiului [comisarilor]”. În plus, după ce a constatat în special, la punctele 133 și 134 din hotărârea atacată, că mai ales documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, extras din manualul procedurilor operaționale, nu poate fi analizat drept o decizie a președintelui Comisiei de stabilire a limbilor în care trebuie prezentate documentele adresate colegiului, Tribunalul a observat, la punctul 135 din această hotărâre, că, în speță, Comisia a recunoscut că nu există o decizie internă care să stabilească limbile de lucru din cadrul acestei instituții.

- 36 Odată făcute aceste „precizări introductive”, Tribunalul a constatat în continuare, la punctul 136 din hotărârea atacată, că, în măsura în care au drept obiect exclusiv definirea limbilor necesare desfășurării diferitelor proceduri decizionale ale Comisiei, ansamblul textelor prezentate de aceasta nu sunt de natură să justifice limitarea la limbile germană, engleză și franceză a alegerii limbii 2 a concursului în raport cu specificitățile funcționale ale posturilor menționate în anunțul de concurs în litigiu.
- 37 În această privință, Tribunalul a precizat, la punctul 137 din hotărârea atacată, că din aceste texte nu rezultă existența unei legături necesare între procedurile decizionale ale Comisiei, în special cele care se desfășoară în cadrul colegiului comisarilor, și atribuțiile pe care candidații care au reușit la concursul în litigiu le vor putea îndeplini. Astfel, chiar presupunând că membrii unei anumite instituții utilizează exclusiv una sau anumite limbi în deliberările lor, nu s-ar putea prezuma, fără explicații suplimentare, că un funcționar nou-recrutat care nu stăpânește niciuna dintre aceste limbi nu ar fi capabil să presteze imediat o activitate utilă în cadrul instituției în cauză.
- 38 În plus, Tribunalul a arătat, la punctul 138 din hotărârea atacată, că din textele prezentate de Comisie nu reiese nici că toate cele trei limbi, calificate drept „limbi procedurale”, sunt utilizate efectiv de serviciile sale în activitatea lor cotidiană. În plus, Comunicarea SEC(2000) 2071/6 ar lăsa să se înțeleagă că nu serviciul efectiv responsabil cu redactarea unui document, ci Direcția Generală Traduceri este cea care întocmește versiunile acestui document în limbile „procedurale” necesare în vederea transmiterii lor colegiului comisarilor. La punctul 139 din această hotărâre, Tribunalul a adăugat că, dat fiind că niciun funcționar nu este obligat să aibă cunoștințe satisfăcătoare în toate cele trei limbi impuse de anunțul de concurs în litigiu, este greu de imaginat că sarcina întocmirii unui proiect de act în versiunile lingvistice necesare pentru transmiterea acestuia colegiului menționat este împărțită între un număr corespunzător de funcționari din cadrul serviciului responsabil cu redactarea proiectului respectiv. Pe de altă parte, după ce a respins, la punctele 140-143 din hotărârea atacată, argumentele Comisiei întemeiate pe Comunicarea SEC(2006) 1489 final, Tribunalul a arătat, la punctele 144-148 din hotărâre, că textele prezentate de această instituție nu indică nici pe departe o utilizare exclusivă a celor trei limbi „procedurale” în procedurile pe care le vizează.
- 39 Având în vedere această analiză, Tribunalul a statuat, la punctul 149 din hotărârea atacată, că textele în discuție nu sunt de natură să demonstreze că limitarea în cauză este aptă să răspundă unor nevoi reale ale serviciului și, prin urmare, să stabilească existența, în raport cu specificitățile funcționale ale posturilor vizate de acest anunț, a unui interes al serviciului ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale.
- 40 *Secundo*, Tribunalul a examinat, la punctele 150-165 din hotărârea atacată, elementele referitoare la limbile utilizate de membrii personalului Comisiei care îndeplinesc atribuții de audit.
- 41 Pe de o parte, Tribunalul a analizat, la punctele 152-163 din hotărârea atacată, anexa intitulată „[D]ati sulla diffusione dell'inglese, del francese e del tedesco utilizzate come lingue veicolari dal personale della Commissione in funzione nel settore dell'audit al 30.09.2016” (date cu privire la utilizarea limbilor engleză, germană și franceză drept limbi vehiculare de personalul Comisiei din domeniul auditului la 30 septembrie 2016) și a constatat, la punctul 157 din hotărâre, că aceste date nu permit, nici considerate separat, nici coroborate cu textele examinate la punctele 106-149 din hotărârea menționată, să se stabilească limba sau limbile vehiculare utilizate efectiv de diferitele servicii vizate în activitatea lor cotidiană sau chiar limba sau limbile care ar fi indispensabile pentru îndeplinirea atribuțiilor de audit. Prin urmare, Tribunalul a considerat că

- aceste date nu permit să se stabilească limba sau limbile a căror cunoaștere satisfăcătoare ar face din candidații care au reușit la concursul vizat de anunțul de concurs în litigiul administratori imediat operaționali. La punctul 158 din aceeași hotărâre, Tribunalul a adăugat că, pentru aceste motive, elementele complementare prezentate de Comisie cu privire la cunoștințele lingvistice ale personalului său care lucrează în domeniul auditului și care intră în grupa de funcții AST și în categoria agenților contractuali nu pot prezenta relevanță pentru soluționarea litigiului cu care a fost sesizat.
- 42 Pe de altă parte, după ce a amintit, la punctul 159 din hotărârea atacată, jurisprudența sa potrivit căreia o limitare a alegerii celei de a doua limbi a candidaților la un concurs la un număr restrâns de limbi oficiale nu poate fi considerată justificată în mod obiectiv și proporțională din moment ce printre aceste limbi figurează, pe lângă o limbă a cărei cunoaștere este dezirabilă, chiar necesară, și alte limbi, care nu conferă vreun avantaj special potențialilor candidați selecționați în cadrul unui concurs în raport cu o altă limbă oficială, Tribunalul a statuat, la punctul 160 din această hotărâre, că, chiar dacă ar trebui să se considere că cunoștințele lingvistice ale personalului în activitate pot arăta că, pentru a fi imediat operațională pe planul comunicării interne, o persoană nou-recrutată ar trebui să stăpânească o limbă care beneficiază de un grad de difuzare deosebit de ridicat în cadrul acestui personal, datele respective nu pot justifica limitarea adusă alegerii limbii 2 prin anunțul de concurs în litigiul.
- 43 În această privință, Tribunalul a arătat, la punctul 161 din hotărârea atacată, că dintr-o analiză a datelor referitoare la limbile declarate drept „limba 1” și de „limba 2” rezultă că numai o cunoaștere satisfăcătoare a limbii engleze ar putea să se considere că oferă un avantaj potențialilor candidați selectați în cadrul concursului în cauză. În schimb, aceste date nu ar permite să se explice de ce un candidat care posedă, de exemplu, cunoștințe aprofundate de limba italiană și cunoștințe satisfăcătoare de limba germană ar putea fi imediat operațional în ceea ce privește comunicarea internă, în timp ce un candidat care posedă cunoștințe aprofundate de limba italiană și cunoștințe satisfăcătoare de limba neerlandeză nu ar putea fi. În plus, în ceea ce privește datele referitoare la „limba 3”, Tribunalul a precizat la punctul 162 din această hotărâre că, deși conținutul acestora nu modifică cu nimic această apreciere, în orice caz, ele nu pot fi luate în considerare, din moment ce din anexa furnizată de Comisie nu rezultă că personalul vizat a făcut deja dovada capacității de a lucra în a treia limbă.
- 44 Tribunalul a concluzionat astfel, la punctul 163 din hotărârea atacată, că datele referitoare la cunoștințele lingvistice ale personalului Comisiei care îndeplinește atribuții de audit nu permit să se justifice limitarea în cauză în raport cu obiectivul de a dispune de candidați care au reușit la concurs imediat operaționali.
- 45 Pe de altă parte, în ceea ce privește documentul prezentat de Comisie care conține datele colectate în cadrul serviciului său de audit intern, din care ar rezulta, potrivit acestei instituții, că consultațiile acestuia cu alte servicii se derulează numai în limbile engleză și franceză, în timp ce rapoartele finale de audit sunt adoptate doar în limba engleză, Tribunalul a considerat la punctele 164 și 165 din hotărârea atacată că acest document nu este pertinent din moment ce nu conține nici un element care poate demonstra utilizarea limbii germane ca limbă de lucru sau ca limbă vehiculară în cadrul serviciilor respective.
- 46 *Tertio*, Tribunalul a analizat, la punctele 166-187 din hotărârea atacată, elementele referitoare la funcționarea Curții de Conturi. În ceea ce privește, mai întâi, decizia 22/2004 a Curții de Conturi din 25 mai 2004 privind normele referitoare la traducerea documentelor în vederea întrunirilor membrilor săi, ale grupurilor de audit și ale comitetului administrativ (denumită în continuare

- „decizia 22-2004”), Tribunalul a constatat, la punctul 172 din această hotărâre, că aceasta nu poate prezenta relevanță în speță deoarece nu conține niciun element referitor la utilizarea limbii germane drept limbă de lucru sau limbă vehiculară în cadrul serviciilor Curții de Conturi.
- 47 În continuare, Tribunalul a analizat, la punctele 175-179 din hotărârea atacată, o notă a președintelui Curții de Conturi din 11 noiembrie 1983, precum și anexele la aceasta, și anume un proces-verbal al ședinței restrânse din 12 octombrie 1982 și o notă din aceeași zi a președintelui, referitoare la regimul interpretării și la organizarea materială a ședințelor Curții de Conturi (denumite în continuare, împreună, „nota din 11 noiembrie 1983”), și a ajuns la concluzia, la punctul 177 din hotărârea atacată, că respectivele documente nu permiteau să se determine limba sau limbile de lucru sau limbile vehiculare utilizate în serviciile în cadrul cărora urmau să fie recrutați candidații care au reușit la concursul vizat de anunțul în litigiu.
- 48 În sfârșit, Tribunalul a analizat la punctele 181-187 din hotărârea atacată un tabel prezentat de Comisie, intitulat „LINGUE PARLATE DAL PERSONALE DELLA CORTE DEI CONTI IN SERVIZIO AL 30.09.2016” (limbile vorbite de personalul Curții de Conturi în activitate la data de 30 septembrie 2016), și a arătat, la punctul 185 din hotărârea atacată, că nici acest document nu permite să se stabilească limba sau limbile a căror cunoaștere satisfăcătoare ar face din candidații care au reușit la concursul vizat de anunțul de concurs în litigiu persoane imediat operaționale, din moment ce, la fel ca datele prezentate de Comisie în ceea ce privește propriul personal, el nu ar face decât să repertorieze cunoștințele lingvistice ale diferitelor categorii de funcționari ai Curții de Conturi.
- 49 În aceste condiții, Tribunalul a concluzionat, la punctele 187 și 188 din hotărârea atacată, că, la fel ca elementele prezentate de Comisie în ceea ce privește practica sa internă în materie lingvistică, elementele referitoare la limbile utilizate de personalul Curții de Conturi nu permit să se stabilească faptul că limitarea în cauză ar fi justificată de obiectivul ca administratorii recrutați să fie imediat operaționali.
- 50 *Quarto*, Tribunalul a examinat, la punctele 189-196 din hotărârea atacată, elementele referitoare la difuzarea limbilor germană, engleză și franceză drept limbi străine vorbite și studiate în Europa și a statuat, la punctele 195 și 196 din aceeași hotărâre, că aceste elemente nu sunt susceptibile, nici în sine, nici primate împreună cu alte elemente din dosare, să justifice limitarea în cauză, din moment ce ele ar putea cel mult să demonstreze, eventual, caracterul proporțional al acestei limitări dacă s-ar dovedi că aceasta răspunde necesității de a avea candidați care au reușit la concurs imediat operaționali, fapt care nu a fost însă demonstrat de Comisie.
- 51 Având în vedere examinarea tuturor elementelor prezentate de Comisie, Tribunalul a concluzionat, la punctele 197-199 din hotărârea atacată, că aceasta nu a demonstrat că limitarea alegerii limbii 2 este justificată în mod obiectiv și proporțională cu obiectivul primordial scontat, care consta în recrutarea de administratori care ar fi imediat operaționali. Astfel, nu ar fi suficient ca principiul unei asemenea limitări să fie apărat făcându-se referire la numărul mare de limbi oficiale ale Uniunii și la necesitatea de a alege un număr mai restrâns de limbi sau chiar una singură ca limbi de comunicare internă sau „limbi vehiculare”. Ar fi necesar totodată, în raport cu articolul 1d alineatul (1) și alineatul (6) din statut, să se justifice în mod obiectiv alegerea uneia sau a mai multe limbi specifice, cu excluderea tuturor celorlalte.
- 52 În consecință, Tribunalul a admis al treilea și al șaptelea motiv și a anulat anunțul de concurs în litigiu în măsura în care limitează alegerea limbii 2 la limbile germană, engleză și franceză.

- 53 În al doilea rând, Tribunalul a examinat al șaselea motiv, referitor la a doua componentă a regimului lingvistic contestat și întemeiat pe încălcarea articolului 18 TFUE, a articolului 24 al patrulea paragraf TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolelor 1 și 2 din Regulamentul nr. 1/58, precum și a articolului 1d alineatele (1) și (6) din statut. La punctul 222 din hotărârea atacată, Tribunalul a admis acest motiv și a anulat anunțul de concurs în litigiu în măsura în care limitează alegerea limbilor de comunicare între candidați și EPSO la limbile germană, engleză, și franceză.
- 54 În consecință, la punctul 223 din hotărârea atacată, Tribunalul a admis acțiunea și a anulat în totalitate anunțul de concurs în litigiu. În plus, Tribunalul a precizat la punctele 225-230 din această hotărâre că, pentru motivele expuse la respectivele puncte, această anulare nu poate avea incidență asupra recrutărilor deja efectuate pe baza listelor de rezervă întocmite în urma procedurii de selecție în cauză.

Concluziile părților în recurs

- 55 Comisia solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
  - respingerea acțiunii în primă instanță ca nefondată în cazul în care litigiul este în stare de judecată;
  - obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură și a celor din procedura în primă instanță;
  - obligarea Regatului Spaniei să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 56 Republica Italiană și Regatul Spaniei solicită Curții:
- respingerea recursului și
  - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 57 Comisia invocă trei motive în susținerea recursului.
- 58 Primul și al doilea motiv privesc legalitatea limitării la limbile germană, engleză și franceză a alegerii limbii 2 a concursului, în timp ce al treilea motiv privește legalitatea limitării limbilor care pot fi utilizate în comunicările dintre candidații vizați de anunțul de concurs în litigiu și EPSO.

Cu privire la primul motiv

- 59 Primul motiv, care se împarte în trei aspecte, este întemeiat pe erori de drept în interpretarea articolului 1d alineatul (6) din statut și în definirea obligației de motivare care revine Comisiei, precum și pe încălcarea acestei obligații care revine Tribunalului.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe o eroare de drept în ceea ce privește obiectivul de a dispune de candidați imediat operaționali și pe încălcarea obligației de motivare care revine Tribunalului

– Argumentația părților

- 60 Comisia arată că, în cadrul examinării elementelor referitoare la practica internă a Comisiei în materie lingvistică și la limbile utilizate de personalul acestei instituții care exercită funcții de audit, Tribunalul a aplicat, fără nicio motivare, criterii nelegale pentru a aprecia dacă aceste elemente demonstau caracterul justificat al limitării în cauză, și anume, la punctul 137 din hotărârea atacată, capacitatea unui funcționar nou-recrutat să presteze imediat o „activitate utilă” în instituția de recrutare, precum și, la punctele 159-161 din această hotărâre, lipsa vreunui „avantaj special” pe care îl conferă unui asemenea funcționar unele dintre limbile la care se limitează alegerea. Or, folosirea acestor criterii drept temei ar însemna negarea interesului serviciului ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale.
- 61 În ceea ce privește în special criteriul reținut la punctul 137 din hotărârea atacată, Comisia susține, în primul rând, că, în condițiile în care interesul serviciului impune recrutarea unor candidați imediat operaționali, împrejurarea că acești candidați sunt totuși capabili să presteze o „activitate utilă” nu ar fi pertinentă.
- 62 Astfel, a impune personalului nou-recrutat să fie imediat operațional ar urmări să asigure continuitatea cu personalul aflat în funcție în serviciul în care urmează să fie repartizat și ar depăși simpla capacitate de a furniza imediat o activitate utilă.
- 63 În al doilea rând, Comisia susține că Tribunalul nu a definit ce acoperă această noțiune de „activitate utilă” și nici nu a detaliat constatarea potrivit căreia ar fi posibilă efectuarea unei asemenea activități, încălcând obligația de motivare.
- 64 În al treilea rând, ar fi „imposibil” ca un candidat nou-recrutat care nu stăpânește una dintre cele trei limbi eligibile potrivit anunțului de concurs în litigiu ca limba 2 să poată furniza o activitate utilă în cadrul unei instituții al cărei organ de conducere politică și de orientare, și anume colegiul comisarilor, adoptă deciziile interne numai în una dintre aceste trei limbi. În această privință, Comisia susține în esență că trimiterea făcută de Tribunal la punctele 121 și 122 din Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia (T-353/14 și T-17/15, EU:T:2016:495), este eronată, întrucât Comitetul Reprezentanților Permanenți (Coreper), la care se face referire la acele puncte, este un organ, prevăzut în mod specific la articolul 16 alineatul (7) TUE, care ar fi distinct de celelalte instituții. Or, prezenta cauză ar privi membrii aceleiași instituții, care includ în același timp colegiul și diferitele servicii ale acestei instituții. De altfel, specificitatea funcțiilor care trebuie exercitate în cadrul serviciilor în care urmează să fie repartizați nu ar avea influență asupra faptului că, în definitiv, serviciile sunt cele care supun orice proiect de act colegiului comisarilor.
- 65 În al patrulea rând, Tribunalul ar fi depășit limitele controlului său jurisdicțional atunci când a considerat că, în speță, Comisia ar fi trebuit să prezinte explicații mai ample pentru a justifica limitarea în cauză și nu și-a motivat, de altfel, o asemenea apreciere.
- 66 Republica Italiană și Regatul Spaniei contestă această argumentație.

– *Aprecierea Curții*

- 67 Trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, instituțiile Uniunii trebuie să dispună de o putere de apreciere largă în organizarea serviciilor lor și în special în determinarea criteriilor privind capacitatea impuse de posturile care urmează să fie ocupate și, în funcție de aceste criterii și în interesul serviciului, a condițiilor și modalităților de organizare a concursului. Astfel, instituțiile, la fel ca EPSO, în cazul în care acesta din urmă exercită competențe care îi sunt conferite de instituțiile respective, trebuie să poată stabili, în funcție de nevoile lor, capacitățile pe care trebuie să le pretindă candidaților participanți la concursuri pentru a-și organiza serviciile în mod util și rezonabil (Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 88).
- 68 Instituțiile trebuie să asigure însă, în aplicarea statutului, respectarea articolul 1d din acesta, care interzice orice discriminare bazată pe limbă. Deși alineatul (6) al articolului menționat prevede, într-adevăr, că sunt posibile anumite limitări ale acestei interdicții, se impune condiția ca ele să fie „justificat[e] în mod obiectiv și rezonabil” și să răspundă „unor obiective legitime de interes general în cadrul politicii privind personalul” (Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 89).
- 69 Astfel, puterea de apreciere largă de care dispun instituțiile Uniunii în ceea ce privește organizarea serviciilor lor, la fel ca EPSO în condițiile menționate la punctul 68 din prezenta hotărâre, este delimitată în mod imperativ de articolul 1d din statut, așa încât diferențele de tratament bazate pe limbă care rezultă dintr-o limitare a regimului lingvistic al unui concurs la un număr restrâns de limbi oficiale nu pot fi permise decât dacă o asemenea limitare este justificată în mod obiectiv și proporțională cu nevoile reale ale serviciului. În plus, orice condiție referitoare la cunoștințe lingvistice specifice trebuie să fie întemeiată pe criterii clare, obiective și previzibile care permit candidaților să înțeleagă rațiunea acestei condiții și instanțelor Uniunii să controleze legalitatea acesteia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctele 90-93 și jurisprudența citată).
- 70 Revine instituției care a limitat regimul lingvistic al unei proceduri de selecție la un număr restrâns de limbi oficiale ale Uniunii sarcina de a face dovada faptului că o asemenea limitare este de natură să răspundă unor nevoi reale privind atribuțiile pe care vor trebui să le îndeplinească persoanele recrutate, că este proporțională cu aceste nevoi și că se întemeiază pe criterii clare, obiective și previzibile, în timp ce Tribunalului îi revine sarcina de efectua o examinare *in concreto* a caracterului justificat în mod obiectiv și proporțional al acestei limitări în raport cu nevoile menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctele 93 și 94).
- 71 În cadrul acestei examinări, instanța Uniunii trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente ce trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă ele sunt de natură să susțină concluziile deduse (Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 104).
- 72 Prin intermediul primului aspect al prezentului motiv, Comisia reproșează în esență Tribunalului că a examinat justificarea limitării alegerii limbii 2 a concursului în raport cu un obiectiv care nu corespunde celui reținut în anunțul de concurs în litigiu.

- 73 Or, trebuie să se constate că această critică se întemeiază pe o interpretare eronată a punctelor 137 și 159-161 din hotărârea atacată, al căror conținut a fost amintit la punctele 37, 42 și 43 din prezenta hotărâre.
- 74 De fapt, din cuprinsul acestor puncte din hotărârea atacată, citite în context, rezultă că Tribunalul a examinat dacă elementele prezentate de Comisie referitoare la practica sa internă în materie lingvistică și la limbile utilizate de personalul acestei instituții care exercită atribuții de audit sunt susceptibile să demonstreze caracterul justificat în mod obiectiv și proporțional al acestei limitări tocmai în raport cu „necesitatea de a recruta administratori imediat operaționali”, menționată în special la punctul 1 litera (i) din anexa II la anunțul de concurs în litigiu ca justificare a unei asemenea limitări.
- 75 Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, punctul 137 din hotărârea atacată, reținând că „nu se poate prezuma, fără explicații suplimentare, că un funcționar nou-recrutat care nu stăpânește niciuna dintre [limbile eligibile ca limba 2] nu ar fi capabil să presteze imediat o activitate utilă în cadrul instituției”, Tribunalul nu a repus în discuție în niciun mod interesul serviciului de a dispune de administratori imediat operaționali, ci, dimpotrivă, a încercat să determine dacă elementele prezentate de Comisie referitoare la practica sa internă în materie de limbi demonstrează că, pentru a satisface acest interes, este necesar, având în vedere specificitățile funcționale ale posturilor menționate în anunțul de concurs în cauză și limbile utilizate efectiv de serviciile respective în activitatea lor curentă, ca alegerea limbii 2 a acestui concurs să fie limitată la limbile germană, engleză și franceză (a se vedea de asemenea, referitor la jurisprudența Tribunalului citată la acest punct 137, Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 106).
- 76 Pe de altă parte, procedând astfel, Tribunalul nici nu și-a încălcat obligația de motivare și nici nu a depășit limitele controlului său jurisdicțional.
- 77 În fapt, în conformitate cu jurisprudența amintită la punctele 70 și 71 din prezenta hotărâre, Tribunalul a verificat în mod întemeiat și fără a depăși limitele controlului său dacă limitarea alegerii limbii 2 era justificată în mod obiectiv de necesitatea de a recruta administratori imediat operaționali și dacă nivelul cunoștințelor lingvistice impus era proporțional cu nevoile reale ale serviciului.
- 78 În ceea ce privește argumentația Comisiei referitoare la propriile sale proceduri decizionale și la reproșul pe care îl aduce Tribunalului că s-a referit în mod eronat la Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia (T-353/14 și T-17/15, EU:T:2016:495), și că a reținut caracterul specific al funcțiilor vizate de anunțul de concurs în litigiu pentru a respinge justificarea întemeiată pe obiectivul de a dispune de administratori imediat operaționali, trebuie să se observe mai întâi că Tribunalul a examinat ansamblul textelor prezentate de Comisie și că, la finalul acestei examinări, a concluzionat că nu există o legătură necesară între procedurile decizionale ale Comisiei și atribuțiile de audit pe care candidații care au reușit la concursul în cauză ar putea să le îndeplinească. Or, Comisia nu contestă această concluzie, ci se limitează să susțină că ar fi „imposibil” să utilizeze o altă limbă decât cele trei limbi în discuție.
- 79 În continuare, deși punctul 121 din Hotărârea din 15 septembrie 2016, Italia/Comisia (T-353/14 și T-17/15, EU:T:2016:495), citat la punctul 137 din hotărârea atacată, este în legătură cu argumentația Comisiei referitoare la limbile utilizate în cadrul Coreper, trebuie arătat că Tribunalul a considerat de asemenea, la punctul 122 din aceeași hotărâre, că, în general, în ceea ce privește argumentele întemeiate pe utilizarea uneia sau a mai multe limbi ca „limbă a

deliberărilor” unei instituții, nu se poate prezuma, fără explicații suplimentare, că un funcționar nou-recrutat care nu stăpânește niciuna dintre aceste limbi nu ar fi capabil să presteze imediat o activitate utilă în cadrul instituției în cauză. Rezultă că, în orice caz, Comisia nu poate susține în mod întemeiat că Tribunalul nu ar fi respectat propria jurisprudență.

- 80 În sfârșit, în ceea ce privește caracterul specific al funcțiilor vizate de anunțul de concurs în litigiu, este necesar să se arate că Tribunalul a constatat, la punctul 137 din hotărârea atacată, că justificarea întemeiată pe obiectivul de a dispune de administratori imediat operaționali nu a fost susținută corespunzător cerințelor legale.
- 81 În această privință, Tribunalul s-a limitat să procedeze, în conformitate cu cele amintite la punctele 70 și 71 din prezenta hotărâre, la examinarea necesară pentru a stabili care sunt cunoștințele lingvistice care pot fi pretinse în mod obiectiv de Comisie în interesul serviciului, având în vedere funcțiile speciale vizate de anunțul de concurs în litigiu.
- 82 În al doilea rând, în ceea ce privește criticile Comisiei îndreptate împotriva punctelor 159-161 din hotărârea atacată, trebuie arătat că, potrivit jurisprudenței amintite la punctul 70 din prezenta hotărâre, revenea Comisiei sarcina de a demonstra că limitarea alegerii limbii 2 a concursului era într-adevăr aptă să răspundă unor nevoi reale referitoare la atribuțiile pe care persoanele recrutate vor fi chemate să le îndeplinească.
- 83 Tocmai această împrejurare a fost verificată de Tribunal, la punctele 159-161 din hotărârea atacată, atunci când a constatat că datele prezentate de Comisie în ceea ce privește cunoștințele lingvistice ale personalului acestei instituții care îndeplinește atribuții de audit conduc cel mult la concluzia că, dacă o cunoaștere aprofundată a limbii engleze ar putea fi de natură să confere un avantaj în comunicarea internă candidaților care au reușit la concursul în litigiu și să permită astfel acestora să fie imediat operaționali pe planul acestei comunicări, o asemenea concluzie nu este valabilă în ceea ce privește cunoașterea aprofundată a limbilor germană și franceză.
- 84 În consecință, Tribunalul a putut concluziona în mod întemeiat că în speță Comisia nu a dovedit că o cunoaștere satisfăcătoare a uneia dintre aceste două limbi conferă un avantaj în vederea realizării obiectivului de a dispune de administratori imediat operaționali.
- 85 Întrucât niciuna dintre critici nu este întemeiată, primul aspect al primului motiv trebuie respins.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe o eroare de drept în definirea sarcinii probei și a obligației de motivare care revine Comisiei într-un anunț de concurs

– Argumentația părților

- 86 Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a definit în mod excesiv de strict atât obligația de motivare, în anunțul de concurs în litigiu, a justificării pentru limitarea în cauză, cât și sarcina de a dovedi temeinicia acestei justificări.
- 87 Astfel, în primul rând, sarcina probei impusă de Tribunal Comisiei pentru a dovedi existența justificărilor invocate ar depăși gradul de precizie cerut de jurisprudență, în măsura în care Tribunalul a statuat, în ultima teză a punctului 113, în prima teză a punctului 138 și la

punctul 157 din hotărârea atacată, că în speță Comisia nu a dovedit că cele trei limbi eligibile ca limba 2 în anunțul de concurs în litigiu erau într-adevăr cele trei limbi utilizate zilnic de „toate serviciile” acestei instituții.

- 88 În al doilea rând, Tribunalul ar fi impus, la punctul 144 din hotărârea atacată, demonstrarea „utilizării exclusive” a acestor trei limbi în procedurile decizionale ale Comisiei, deși anunțul menționat preciza că instituțiile Uniunii nu utilizează exclusiv, ci în principal limbile respective. Astfel, Tribunalul ar fi trebuit să verifice dacă cele trei limbi erau efectiv cele mai utilizate de instituție, iar nu singurele limbi utilizate. În plus, Tribunalul ar fi săvârșit aceeași eroare la punctele 159-161 din această hotărâre adăugând un criteriu de examinare potrivit căruia este necesar să se aprecieze dacă aceste trei limbi în discuție conferă un „avantaj special” candidaților la concursul în litigiu.
- 89 În al treilea rând, contrar celor afirmate de Tribunal în ultima teză a punctului 147 din hotărârea atacată, nu ar reveni Comisiei sarcina să identifice care dintre cele trei limbi poate fi utilizată și nici nu este relevantă importanța relativă a fiecăreia dintre aceste limbi.
- 90 În al patrulea rând, Comisia reproșează Tribunalului că a respins, la punctul 193 din hotărârea atacată, toate datele statistice pe care le-a prezentat, pentru motivul că nu se poate prezuma că acestea reflectă în mod corect cunoștințele lingvistice ale potențialilor candidați la concursul în cauză.
- 91 Potrivit acestei instituții, nivelul probatoriu impus în temeiul jurisprudenței Curții s-ar raporta la identificarea limbilor oficiale a căror cunoaștere este cea mai răspândită în Uniune. Prin urmare, limitarea alegerii limbii 2 a concursului ar fi justificată de elemente obiective referitoare la difuzarea limbilor care permit să se deducă în mod rezonabil că aceste date corespund cunoștințelor lingvistice pe care le dețin persoanele care doresc să participe la concursurile organizate de Uniune. În aceste condiții, nu ar reveni Comisiei sarcina de a dovedi că o astfel de corespondență este corect stabilită.
- 92 În plus, deoarece se întemeiază pe aceeași premisă eronată, concluzia care figurează în prima teză a punctului 197 din hotărârea atacată ar fi afectată și ea de o eroare de drept.
- 93 În sfârșit, în al cincilea rând, Comisia susține că, la punctul 139 din hotărârea atacată, Tribunalul a efectuat aprecieri pur ipotetice, reducând în mod semnificativ înțelesul Comunicării SEC(2000) 2071/6.
- 94 Republica Italiană și Regatul Spaniei contestă această argumentație.

– *Aprecierea Curții*

- 95 În primul rând, trebuie amintit, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 69 din prezenta hotărâre, că orice condiție referitoare la cunoștințe lingvistice specifice trebuie să se întemeieze pe criterii clare, obiective și previzibile care să permită candidaților să înțeleagă rațiunea acestei condiții, iar instanțelor Uniunii să controleze legalitatea acesteia.
- 96 Motivarea unei decizii a unei instituții, a unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii are o importanță cu totul deosebită întrucât permite persoanei interesate să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă intenționează să introducă o cale de atac împotriva acestei decizii, precum și instanței competente să își exercite controlul și, prin urmare, constituie una dintre

condițiile efectivității controlului jurisdicțional garantat de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale (Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 103 și jurisprudența citată).

- 97 În ceea ce privește limitarea alegerii limbii 2 în anunțul de concurs, Curtea a statuat că Tribunalul trebuie să verifice aspectul dacă acest anunț, dispozițiile generale aplicabile concursurilor generale sau elementele de probă furnizate de Comisie conțin „precizări concrete” care permit să se stabilească în mod obiectiv existența unui interes al serviciului susceptibil să justifice respectiva limitare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 95).
- 98 Prin urmare, Tribunalul a efectuat în mod întemeiat în hotărârea atacată această verificare și a constatat, la punctul 100 din această hotărâre și după examinarea efectuată în special la punctele 93-99 din aceasta, al căror conținut a fost prezentat la punctele 28 și 29 din prezenta hotărâre, că, chiar și în raport cu descrierea funcțiilor care figurează în anunțul de concurs în litigiu, motivul întemeiat pe necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale, menționat în acest anunț, nu poate justifica, având în vedere formularea sa vagă și generală și în lipsa din acest anunț a unor elemente concrete care să îl susțină, limitarea alegerii limbii 2 a concursului la limbile germană, engleză, și franceză.
- 99 De altfel, Comisia a subliniat în cererea sa de recurs că nu contestă punctele 86-100 din hotărârea atacată.
- 100 În al doilea rând, în măsura în care Comisia reproșează Tribunalului că i-a impus o sarcină a probei disproporționată, din cuprinsul punctelor 70 și 71 din prezenta hotărâre rezultă că, pe de o parte, Comisia trebuia să demonstreze în cadrul prezentei cauze că limitarea alegerii limbii 2 în anunțul de concurs este într-adevăr aptă să răspundă unor nevoi reale referitoare la atribuțiile pe care vor trebui să le îndeplinească persoanele recrutate, că este proporțională cu aceste nevoi și că se întemeiază pe criterii clare, obiective și previzibile și, pe de altă parte, Tribunalul trebuia să efectueze o examinare *in concreto* a caracterului justificat în mod obiectiv și proporțional al acestei limitări în raport cu aceste necesități, verificând nu numai exactitatea materială a elementelor de probă invocate de Comisie, fiabilitatea și coerența lor, ci și dacă aceste elemente de probă constituie toate datele relevante care trebuie luate în considerare pentru a aprecia justificarea limitării menționate și dacă ele sunt de natură să susțină concluziile reținute.
- 101 Or, tocmai aceasta a făcut Tribunalul atunci când a examinat, la punctele 106-199 din hotărârea atacată, elementele prezentate de Comisie în susținerea motivului întemeiat pe necesitatea ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale.
- 102 *Primo*, în ceea ce privește criticile îndreptate împotriva ultimei teze a punctului 113, a primei teze a punctului 138 și a punctului 157 din hotărârea atacată, al căror conținut a fost prezentat la punctele 33, 38 și 41 din prezenta hotărâre, trebuie constatat că, în mod contrar celor susținute de Comisie, Tribunalul nu a impus nicidecum ca aceasta să demonstreze, pentru a face dovada caracterului justificat al limitării în cauză, că limbile germană, engleză și franceză sunt utilizate de toate serviciile Comisiei în activitatea lor cotidiană.
- 103 Astfel, la punctul 113 din hotărârea atacată, Tribunalul nu a făcut decât să verifice argumentul Comisiei potrivit căruia Comunicarea SEC(2000) 2071/6 și mai ales punctul 2.2 din aceasta limitează numărul „limbilor de lucru” ale acestei instituții la trei și a considerat că, ținând seama

în special de contextul în care se încadrează acest punct, care se raportează la luarea deciziilor de către colegiul comisarilor prin procedură scrisă, simpla referire în acesta la „cele trei limbi de lucru ale Comisiei” nu este suficientă pentru a demonstra temeinicia acestui argument.

- 104 Potrivit aceluiași raționament, la punctele 136-138 din hotărârea atacată și în raport cu ansamblul elementelor prezentate de Comisie referitoare la practica sa internă în materie lingvistică, Tribunalul a constatat că, în măsura în care au ca unic obiect definirea limbilor necesare desfășurării diferitelor proceduri decizionale ale Comisiei și, mai precis, în măsura în care nu reiese din acestea nici că există o legătură necesară între aceste proceduri și atribuțiile pe care candidații care au reușit la concursul în litigiu vor putea să le îndeplinească, nici că toate cele trei limbi calificate drept „limbi procedurale” sunt utilizate efectiv de către serviciile Comisie în activitatea lor cotidiană, aceste elemente nu sunt de natură să justifice limitarea în cauză în raport cu specificitățile funcționale ale posturilor menționate în anunțul de concurs în litigiu.
- 105 În plus, la punctul 157 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că datele furnizate de Comisie referitoare la cunoștințele lingvistice ale personalului acestei instituții care îndeplinește atribuții de audit nu permit, nici singure, nici coroborate cu elementele referitoare la practica internă în materie lingvistică, să se determine care sunt limba sau limbile vehiculare utilizate efectiv de diferitele servicii de la care provin aceste date în activitatea lor cotidiană ori care sunt limba sau limbile care ar fi indispensabile îndeplinirii atribuțiilor vizate de în anunțul de concurs în litigiu și că, așadar, aceste date nu permit să se stabilească limba sau limbile a căror cunoaștere satisfăcătoare ar face din candidații care au reușit la acest concurs administratori imediat operaționali.
- 106 Rezultă astfel din cuprinsul punctelor 113, 138 și 157 din hotărârea atacată, interpretate în context, că Tribunalul nu a făcut decât să verifice, și aceasta în mod întemeiat, dacă elementele prezentate de Comisie în susținerea justificării bazate pe necesitatea ca persoanele nou-recutate să fie imediat operaționale sunt de natură să demonstreze că limbile germană, engleză și franceză sunt cele utilizate efectiv, în exercitarea sarcinilor lor obișnuite, de personalul serviciilor în care candidații la concursul în cauză urmează, în principiu, să fie repartizați, așa încât o cunoaștere satisfăcătoare de către aceștia a cel puțin uneia dintre cele trei limbi este în același timp necesară și suficientă pentru a le permite respectivilor candidați să fie imediat operaționali.
- 107 *Secundo*, aceleași considerații sunt valabile în ceea ce privește critica îndreptată împotriva aprecierii Tribunalului care figurează la punctul 144 din hotărârea atacată, potrivit căreia, în orice caz și independent chiar de existența unei legături între procedurile decizionale ale Comisiei și atribuțiile specifice vizate de anunțul de concurs în litigiu, elementele pe care le invocă aceasta referitoare la practica sa internă în materie lingvistică sunt departe de a indica o utilizare exclusivă a celor trei limbi „procedurale”. Astfel, la punctul 144 menționat, Tribunalul nu a arătat decât, cu titlu suplimentar, că elementele în discuție nu sunt de natură să susțină concluzia că aceste proceduri sunt limitate la cele trei limbi. Totodată, posibilitatea ca personalul din cadrul serviciului în care urmează să fie repartizați candidații la un concurs să își îndeplinească sarcinile obișnuite în alte limbi decât cele la care este limitată alegerea limbii 2 a concursului poate fi, după caz, de natură să pună la îndoială necesitatea ca acești candidați să stăpânească una dintre aceste limbi pentru a fi imediat operaționali.
- 108 În plus, critica formulată de Comisie în sensul că Tribunalul ar fi impus, la punctele 159-161 din hotărârea atacată, ca această cunoaștere satisfăcătoare a uneia dintre limbile eligibile ca limba 2 a concursului în litigiu să confere un avantaj special candidaților care au reușit la concurs se întemeiază pe o interpretare eronată a hotărârii atacate.

- 109 Astfel, Tribunalul a constatat, la punctul 161 din hotărârea atacată, că datele prezentate de Comisie în ceea ce privește cunoștințele lingvistice ale personalului acestei instituții care îndeplinesc atribuții de audit conduc cel mult la concluzia că, deși cunoașterea aprofundată a limbii engleze ar putea fi de natură să confere un avantaj în comunicarea internă candidaților care au reușit la concursul în litigiu și să le permită acestora să fie imediat operaționali pe planul acestei comunicări, o asemenea concluzie nu este valabilă în ceea ce privește cunoașterea limbilor germană și franceză.
- 110 Prin urmare, Tribunalul a putut concluziona în mod întemeiat că, în speță, Comisia nu a reușit să facă dovada faptului că o cunoaștere satisfăcătoare a limbii germane sau franceze ar fi indispensabilă pentru a garanta realizarea obiectivului de a dispune de administratori imediat operaționali mai mult decât o combinație care să cuprindă o altă limbă oficială a Uniunii.
- 111 *Tertio*, rezultă din considerațiile care precedă că nu se poate reproșa Tribunalului că a considerat, în ultima teză a punctului 147 din hotărârea atacată, că notele provenind de la secretarul general al Comisiei, pe care aceasta le-a furnizat și care acordă, în conformitate cu documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, derogări permanente în anumite domenii, autorizând prezentarea unor proiecte de act într-o singură limbă „procedurală”, nu permit să se desprindă concluzii utile, din moment ce ele nu o identifică pe aceea dintre aceste limbi care poate fi utilizată în mod concret.
- 112 *Quarto*, în ceea ce privește critica Comisiei îndreptată împotriva punctelor 193 și 197 din hotărârea atacată, trebuie să se constate că aceasta se întemeiază pe o interpretare eronată a hotărârii atacate. Mai întâi, contrar celor susținute de Comisie, la punctul 193 menționat, Tribunalul nu a respins în mod categoric luarea în considerare a datelor statistice referitoare la limbile cele mai studiate în 2012 la nivelul învățământului secundar inferior pentru motivul că Comisia nu ar fi dovedit că acestea reflectă în mod corect cunoștințele lingvistice ale candidaților potențiali la concursul în litigiu, ci a indicat doar că forța probantă a acestor date este mai redusă deoarece ele se referă la ansamblul cetățenilor Uniunii, inclusiv la persoanele care nu au împlinit vârsta majoratului.
- 113 În continuare, Comisia nu contestă aprecierea făcută de Tribunal la punctul 194 din hotărârea atacată, potrivit căreia singurul lucru pe care respectivele date l-ar putea demonstra este că numărul potențialilor candidați a căror situație este afectată prin limitarea în cauză este mai redus decât dacă această alegere ar fi fost limitată la alte limbi.
- 114 În sfârșit și mai ales, astfel cum a arătat în esență Tribunalul la punctul 195 din hotărârea atacată, aceleași date nu sunt susceptibile să demonstreze că limitarea alegerii limbii 2 a concursului este aptă și necesară pentru realizarea obiectivului de a dispune de candidați care au reușit la concurs imediat operaționali. Prin urmare, în măsura în care Tribunalul a concluzionat, în special la punctele 149 și 188 din această hotărâre, că Comisia nu a făcut dovada respectivă, datele statistice referitoare la limbile cele mai studiate nu erau de natură să poată demonstra că această limitare era justificată în mod obiectiv în raport cu acest obiectiv.
- 115 *Quinto*, atunci când contestă aprecierea de la punctul 139 din hotărârea atacată, expusă la punctul 38 din prezenta hotărâre, pe care o consideră ipotetică, și susține că Tribunalul a redus în mod semnificativ înțelesul Comunicării SEC(2000) 2071/6, Comisia nu invocă o eroare de drept, ci solicită Curții să substituie aprecierea Tribunalului cu propria apreciere asupra acestui element de probă.

- 116 Or, reiese din articolul 256 alineatul (1) TFUE și din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene că recursul se limitează la chestiuni de drept și că Tribunalul este, așadar, singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și elementele de probă. Aprecierea faptelor și a elementelor de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs (Ordonanța din 27 ianuarie 2022, FT și alții/Comisia, C-518/21 P, nepublicată, EU:C:2022:70, punctul 12, precum și jurisprudența citată).
- 117 Rezultă din toate aceste considerații că al doilea aspect al primului motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe faptul că Tribunalul a impus prezentarea unui act juridic obligatoriu pentru a justifica limitarea alegerii celei de a doua limbi în anunțul de concurs în litigiu

– Argumentația părților

- 118 Comisia susține că, la punctele 132-135 din hotărârea atacată, Tribunalul a redus sfera elementelor de probă pe care ea le-a furnizat referitoare la practica sa internă în materie lingvistică folosind un criteriu de apreciere eronat, și anume existența unui act juridic obligatoriu care să definească limbile de lucru ale instituției vizate. Or, nici din articolul 1d alineatul (6) din statut, nici din jurisprudența Curții nu ar rezulta că numai astfel de acte pot justifica o limitare a alegerii celei de a doua limbi a unui concurs.
- 119 În plus, atât nota secretarului general al Comisiei privind punerea în aplicare a Comunicării SEC(2000) 2071/6, cât și „Cerințe[le] lingvistice în funcție de procedura de adoptare” cuprinse în manualul procedurilor operaționale ar constitui „norme interne” în sensul punctului 2 din anexa II la anunțul de concurs în litigiu, deoarece sunt obligatorii pentru instituție.
- 120 Republica Italiană și Regatul Spaniei resping această argumentație.

– Aprecierea Curții

- 121 După cum a arătat domnul avocat general la punctele 71-73 din concluzii, acest al treilea aspect al primului motiv, potrivit căruia Tribunalul ar fi redus sfera elementelor de probă referitoare la practica internă a Comisiei în materie lingvistică atunci când a considerat că numai un act juridic obligatoriu ar putea justifica o limitare lingvistică precum cea impusă prin anunțul de concurs în litigiu, se întemeiază pe o interpretare eronată a punctelor 132-135 din hotărârea atacată, al căror conținut a fost amintit la punctul 35 din prezenta hotărâre.
- 122 Astfel, din cuprinsul acestor puncte, coroborate cu punctele 136-149 din hotărârea atacată, expuse la punctele 36-39 din prezenta hotărâre, rezultă că Tribunalul a constatat în mod întemeiat, doar cu titlu de precizări introductive, că aceste elemente nu pot fi considerate modalități de aplicare a regimului lingvistic general, în sensul articolului 6 din Regulamentul nr. 1/58, și a examinat în același timp în mod aprofundat dacă elementele menționate sunt de natură să justifice limitarea respectivă în raport cu specificitățile funcționale ale posturilor vizate de anunțul de concurs în cauză. Așadar, concluzia Tribunalului potrivit căreia nu aceasta este situația privește nu lipsa unei decizii interne de stabilire a limbilor de lucru în cadrul Comisiei, evidențiată de Tribunal la

punctul 135 din hotărârea atacată și de altfel necontestată de Comisie, ci faptul că respectivele elemente au ca unic obiect definirea limbilor necesare pentru desfășurarea diferitelor proceduri decizionale ale Comisiei.

123 Prin urmare, al treilea aspect al primului motiv nu poate fi admis.

124 Din aceste considerații rezultă că primul motiv de recurs trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv

125 Al doilea motiv cuprinde șapte aspecte prin care Comisia invocă denaturarea elementelor de probă prezentate în fața Tribunalului și o eroare de drept.

126 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că în stadiul recursului sunt admisibile obiecțiile care privesc stabilirea situației de fapt și aprecierea acesteia în decizia atacată dacă recurentul susține că Tribunalul a făcut constatări a căror inexactitate materială rezultă din înscrisurile din dosar sau că a denaturat elementele de probă prezentate (Hotărârea din 18 ianuarie 2007, PKK și KNK/Consiliul, C-229/05 P, EU:C:2007:32, punctul 35).

127 În această privință, atunci când invocă o denaturare a elementelor de probă de către Tribunal, recurentul trebuie, în temeiul articolului 256 TFUE, al articolului 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și al articolului 168 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de procedură al Curții, să indice cu precizie elementele care ar fi fost denaturate de această instanță și să demonstreze erorile de analiză care, în opinia sa, ar fi condus Tribunalul la această denaturare. În plus, o denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile dosarului, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (Hotărârea din 28 ianuarie 2021, Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, punctul 43).

128 Pe de altă parte, deși o denaturare a elementelor de probă poate consta într-o interpretare a unui document contrară conținutului acestuia, ea trebuie să reiasă în mod evident din dosarul prezentat Curții și presupune că Tribunalul a depășit în mod vădit limitele unei aprecieri rezonabile a acestor elemente de probă. În această privință, nu este suficient să se arate că un document ar putea face obiectul unei interpretări diferite de cea reținută de Tribunal (Hotărârea din 28 ianuarie 2021, Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, punctul 44).

129 În lumina acestor principii trebuie analizate cele șapte aspecte ale celui de al doilea motiv.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe o denaturare a Comunicării SEC(2000) 2071/6 și a aprobării acesteia de către colegiul comisarilor

– Argumentația părților

130 Comisia susține că la punctele 112-117 și 138 din hotărârea atacată, Tribunalul a denaturat înțelesul și sfera Comunicării SEC(2000) 2071/6. În primul rând, Comisia subliniază în ceea ce privește punctul 113 din hotărârea atacată că această comunicare, departe de a constitui o simplă evaluare a procedurilor decizionale ale instituției, limitează cu claritate numărul limbilor de lucru ale acesteia la trei, după cum rezultă de la punctul 2.2 din comunicare.

- 131 În al doilea rând, trimiterea făcută în cuprinsul punctului 2.2 menționat la împrejurarea că un document poate fi aprobat în versiunea lingvistică autentică nu ar face să dispară obligația de a-l aproba și în una dintre cele trei limbi de lucru, contrar a ceea ce Tribunalul ar fi considerat la punctul 115 din hotărârea atacată.
- 132 În al treilea rând, nu se poate acorda intervenției serviciului de traducere importanța pe care i-a atribuit-o Tribunalul la punctele 116 și 138 din hotărârea atacată. Astfel, această intervenție nu ar urmări decât asigurarea unei gestionări mai eficiente a resurselor în diferitele servicii și nu ar schimba cu nimic faptul că în special serviciul care este autorul proiectului de act supus colegiului comisarilor trebuie, având în vedere participarea sa activă în procedura decizională și obligația de a respecta regimul lingvistic menționat la punctul 4 din comunicarea amintită, să dispună de funcționari care să stăpânească aceste trei limbi de lucru.
- 133 Republica Italiană și Regatul Spaniei invocă inadmisibilitatea acestui aspect pentru motivul că Comisia s-ar limita să solicite Curții să efectueze o nouă apreciere a elementelor de probă pe care le-a prezentat în fața Tribunalului, fără a demonstra că acesta le-a denaturat.

– *Aprecierea Curții*

- 134 Trebuie să se constate că, în mod contrar celor susținute de Comisie, Tribunalul nu a denaturat în niciun mod Comunicarea SEC(2000) 2071/6 cu ocazia examinării acesteia, efectuată la punctele 112-117 și 138 din hotărârea atacată, al căror conținut a fost prezentat la punctele 33 și 38 din prezenta hotărâre.
- 135 În această privință trebuie arătat că din cuprinsul punctului 1.2 din Comunicarea SEC(2000) 2071/6 rezultă că aceasta urmărește identificarea căilor și a mijloacelor care permit ca procedurile decizionale să devină mai eficiente și mai transparente. În acest scop, comunicarea menționată cuprinde, la punctele 2 și 3, procedurile în vigoare și propune, la punctul 4, mijloacele de simplificare a acestora, iar la punctul 5, alte măsuri care trebuie adoptate. În ceea ce privește în special punctul 2.2 din aceeași comunicare, acesta indică printre altele că, în cadrul procedurii scrise, „documentele trebuie difuzate în cele trei limbi de lucru ale Comisiei”, în timp ce, în cadrul procedurii de abilitare, textul deciziei care urmează a fi adoptată este „prezentat într-o singură limbă și/sau în versiunile autentice”.
- 136 Prin urmare, Tribunalul nu a denaturat în mod vădit Comunicarea SEC(2000) 2071/6 atunci când a constatat, la punctul 113 din hotărârea atacată, că obiectul acesteia „constă în esență în evaluarea diferitelor tipuri de proceduri de luare a deciziilor de către colegiul [comisarilor] [...], precum și în simplificarea acestora” și că „[a]cesta este contextul în care, referindu-se la un tip precis de procedură, și anume procedura scrisă”, punctul 2.2 din comunicare, din care pasajul respectiv este reprodus de altfel în mod fidel, menționează „limbile de lucru”. În plus, Tribunalul nu a depășit deloc limitele unei aprecieri rezonabile a punctului 2.2 considerând că această simplă mențiune nu este suficientă pentru a demonstra că limbile germană, engleză și franceză sunt limbile utilizate efectiv de toate serviciile Comisiei în activitatea lor cotidiană.
- 137 Situația este aceeași în ceea ce privește constatarea efectuată de Tribunal la punctul 115 din hotărârea atacată, care nu face decât să reproducă în mod fidel punctul 2.2 din Comunicarea SEC(2000) 2071/6 în ceea ce privește regimul lingvistic aplicabil în cadrul procedurii prin abilitare, și aprecierea, efectuată la punctul 114 din această hotărâre, în sensul că acest din urmă regim nuanțează conținutul mențiunii respective. Pe de altă parte, această constatare nu este repusă în discuție de punctul 4 din comunicare, la care face trimitere Comisia, în care se indică

printre altele că măsurile propuse vor avea ca efect și simplificarea cerințelor lingvistice în materia decizională și se arată că, în cazul în care un act este adoptat prin procedură scrisă, „propunerea trebuie să fie disponibilă cel puțin în limbile de lucru ale Comisiei”, în timp ce, în cazul deciziilor luate prin proceduri de abilitare sau de delegare, „textul este cerut numai în limba sau limbile părții căreia i se adresează decizia”.

- 138 În plus, Tribunalul nu a denaturat nici punctul 5.2 din Comunicarea SEC(2000) 2071/6, intitulat „Simplificarea regimului lingvistic”, atunci când a arătat, la punctul 116 din hotărârea atacată, că acesta „scoate în evidență rolul Direcției Generale (DG) Traduceri a Comisiei”, în măsura în care precizează că „«una dintre cauzele majore de întârziere în lansarea sau încheierea procedurilor scrise și a procedurilor de abilitare este obținerea traducerilor, inclusiv a textelor revizuite de juriștii-lingviști», ceea ce ar face indispensabilă transmiterea la timp a documentelor vizate [către această direcție]”, precum și când a considerat, la punctul 114 din această hotărâre, că și punctul 5.2 este, așadar, de natură să nuanțeze conținutul mențiunii referitoare la „limbile de lucru” ale Comisiei.
- 139 Prin urmare, fără a denatura Comunicarea SEC(2000) 2071/6, Tribunalul a putut considera, la punctul 117 din hotărârea atacată, că punctul 2.2 din respectiva comunicare nu permite stabilirea unor concluzii utile cu privire la utilizarea efectivă a limbilor germană, engleză și franceză în activitatea cotidiană a serviciilor Comisiei și nici, *a fortiori*, în îndeplinirea atribuțiilor vizate de anunțul de concurs în litigiu.
- 140 Totodată, Tribunalul nu a denaturat în niciun mod punctul 5.2 din comunicarea menționată atunci când a considerat, la punctul 138 din hotărârea atacată, că punctul 5.2 lasă să se înțeleagă că nu serviciul efectiv responsabil cu redactarea unui document, ci Direcția Generală Traduceri este cea care întocmește versiunile acestui document în limbile procedurale necesare în vederea transmiterii lor colegiului comisarilor, serviciul responsabil limitându-se la o sarcină de verificare a textului tradus.
- 141 Or, în lipsa oricărei denaturări, importanța atribuită de Tribunal uneia sau alteia dintre situațiile avute în vedere în mod expres de comunicarea menționată ține de aprecierea elementelor de probă, care, prin natura sa, nu intră în competența Curții în stadiul recursului.
- 142 În consecință, primul aspect al celui de al doilea motiv de recurs nu poate fi admis.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe o denaturare a Regulamentului de procedură al Comisiei, precum și a normelor de punere în aplicare a acestuia

– Argumentația părților

- 143 Comisia arată că, la punctele 119-126 din hotărârea atacată, Tribunalul a denaturat legătura dintre Regulamentul de procedură al Comisiei, normele de punere în aplicare a acestui regulament de procedură, Comunicarea SEC(2000) 2071/6, precum și documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”.

- 144 Astfel, Tribunalul ar fi procedat la o lectură selectivă a normelor de punere în aplicare a Regulamentului de procedură al Comisiei prin faptul că a omis să considere că președintele acestei instituții are posibilitatea de a stabili limbile în care trebuie să fie disponibile documentele, ținând seama de nevoile minime ale comisarilor sau de necesitățile legate de adoptarea unui act.
- 145 Or, președintele Comisiei ar fi utilizat această posibilitate prin adoptarea Comunicării SEC(2000) 2071/6.
- 146 Prin urmare, chiar dacă nu ar menționa în mod expres cele trei limbi de lucru care trebuie utilizate de comisari, această comunicare ar confirma practica internă referitoare la utilizarea limbilor germană, engleză sau franceză în procedurile decizionale ale Comisiei.
- 147 Republica Italiană și Regatul Spaniei invocă inadmisibilitatea acestui aspect al celui de al doilea motiv susținând că în fapt Comisia s-ar limita să solicite Curții să efectueze o nouă apreciere a elementelor de probă pe care le-a prezentat în fața Tribunalului, fără a demonstra că acesta le-a denaturat.

– *Aprecierea Curții*

- 148 Trebuie să se constate că Comisia nu contestă că Tribunalul a amintit cu exactitate, la punctele 119-126 din hotărârea atacată, dispozițiile relevante ale Regulamentului de procedură al Comisiei și ale normelor de punere în aplicare a acestuia, înainte de a efectua o analiză a conținutului documentului intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”.
- 149 Prin urmare, ceea ce se reproșează Tribunalului este faptul că s-a limitat să reamintească aceste dispoziții, în condițiile în care ar fi trebuit să considere că respectivele documente confirmă utilizarea limbilor germană, engleză și franceză drept limbi de lucru.
- 150 Or, trebuie să se constate că în speță Comisia nu numai că contestă aprecierea documentelor menționate fără a demonstra în ce mod Tribunalul le-ar fi denaturat, dar și că, în plus, argumentația acesteia se bazează pe o interpretare eronată a hotărârii atacate.
- 151 Astfel, contrar celor susținute de Comisie, Tribunalul nu s-a limitat nicidecum să expună conținutul dispozițiilor relevante din documentele în discuție. Dimpotrivă, Tribunalul le-a apreciat pe deplin împreună cu celelalte elemente referitoare la practica internă a Comisiei în materie lingvistică, inclusiv Comunicarea SEC(2000) 2071/6, atunci când a constatat, pe de o parte, la punctul 132 din hotărârea atacată, că, privite în ansamblu, aceste texte „nu fac decât să reflecte o practică administrativă îndelungată stabilită în cadrul acestei instituții, constând în utilizarea limbilor germană, engleză și franceză ca limbi în care trebuie să fie puse la dispoziție documentele pentru a fi supuse aprobării colegiului [comisarilor]”, și, pe de altă parte, la punctele 137 și 138 din această hotărâre, că din aceste texte, precum și din alte elemente din dosar nu rezultă că „există o legătură necesară între procedurile decizionale ale Comisiei, în special cele care se desfășoară în cadrul colegiului [comisarilor], și funcțiile pe care candidații selecționați în urma concursului în litigiu le vor putea exercita” sau că toate „cele trei limbi [în cauză] sunt utilizate efectiv de aceste servicii sale în activitatea lor cotidiană”. Pentru acest motiv, Tribunalul a concluzionat, la punctul 149 din hotărârea menționată, că respectivele texte nu sunt de natură să demonstreze că limitarea în cauză este aptă să răspundă unor nevoi reale ale serviciului și, prin urmare, să stabilească existența, în raport cu specificitățile funcționale ale posturilor vizate de acest anunț, a unui interes al serviciului ca persoanele nou-recrutate să fie imediat operaționale.

152 Astfel, Comisia se limitează, în realitate, să susțină că documentele pe care le invocă pot face obiectul unei interpretări diferite de cea reținută de Tribunal, ceea ce nu reprezintă, după cum s-a amintit la punctul 128 din prezenta hotărâre, o dovadă a denaturării acestor documente.

153 Rezultă că al doilea aspect al celui de al doilea motiv de recurs nu poate fi admis.

Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe denaturarea secțiunii referitoare la „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare” din manualul procedurilor operaționale

– *Argumentația părților*

154 Comisia arată că Tribunalul a denaturat, la punctele 145-149 din hotărârea atacată, înțelesul și sfera documentului intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”.

155 Comisia susține în special că, la aprecierea acestui document, Tribunalul a neglijat în mod vădit două elemente. Astfel, Tribunalul nu ar fi ținut seama de faptul că, pe de o parte, existența regimului de derogări susține, iar nu infirmă, regula celor trei limbi procedurale și, pe de altă parte, documentul menționat confirmă fără echivoc că serviciile instituției sunt cele care trebuie să respecte cerințele lingvistice stabilite în acesta.

156 Republica Italiană și Regatul Spaniei invocă inadmisibilitatea acestui aspect al celui de al doilea motiv susținând că în fapt Comisia s-ar limita să solicite Curții să efectueze o nouă apreciere a elementelor de probă pe care le-a prezentat în fața Tribunalului, fără a demonstra că acesta le-a denaturat.

– *Aprecierea Curții*

157 Trebuie să se constate că, prin această critică, Comisia solicită în realitate Curții să substituie propria apreciere asupra documentului intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare” celei efectuate de Tribunal, fără a demonstra că Tribunalul a depășit în mod vădit limitele unei aprecieri rezonabile a acestui document.

158 Prin urmare, această argumentație nu constituie, astfel cum s-a amintit la punctul 128 din prezenta hotărâre, o dovadă a denaturării documentului intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”.

159 În aceste condiții, al treilea aspect al celui de al doilea motiv este inadmisibil.

Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe lipsa unei aprecieri globale a Comunicării SEC(2000) 2071/6, a Regulamentului de procedură al Comisiei și a normelor de punere în

aplicare a acestuia, precum și a secțiunii referitoare la „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”

– Argumentația părților

- 160 Comisia susține că, prin calificarea, la punctul 132 din hotărârea atacată, drept o reflectare a unei practici administrative a Comunicării SEC(2000) 2071/6, a Regulamentului de procedură al Comisiei și a normelor sale de punere în aplicare, precum și a documentului intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare”, Tribunalul a făcut abstracție de faptul că aceste documente stabilesc o regulă obligatorie pentru adoptarea actelor de către Comisie.
- 161 În aceste condiții, Tribunalul ar fi denaturat, la punctele 132-137 și 139 din hotărârea atacată, aceste documente negându-le calitatea de norme interne, menționate la punctul 2 din anexa II la anunțul de concurs în litigiu, pe care trebuia să o ia în considerare pentru a aprecia legalitatea motivării invocate în ceea ce privește caracterul obiectiv și proporțional al limitării în cauză.
- 162 Republica Italiană și Regatul Spaniei invocă inadmisibilitatea acestui aspect al celui de al doilea motiv susținând că, în fapt, Comisia s-ar limita să solicite Curții să efectueze o nouă apreciere a elementelor de probă pe care le-a prezentat în fața Tribunalului, fără a demonstra că acesta le-a denaturat.

– Aprecierea Curții

- 163 Trebuie amintit de la bun început că, la punctele 136 și 137 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că documentele menționate la punctele 107 și 108 din această hotărâre aveau ca unic obiect definirea limbilor necesare pentru desfășurarea diferitelor proceduri decizionale ale acestei instituții, însă nu permiteau stabilirea legăturii necesare între aceste proceduri și atribuțiile pe care candidații care au reușit la concursul în litigiu vor putea să le îndeplinească.
- 164 Comisia consideră că, ținând seama de forța obligatorie a regimului lingvistic în cadrul acestei instituții, Tribunalul nu putea, fără a denatura aceste documente, să rețină că lipește o asemenea legătură.
- 165 Or, pe de o parte, din cuprinsul punctului 122 din prezenta hotărâre rezultă că, în mod contrar a ceea ce pare să considere Comisia, Tribunalul nu a ajuns la această concluzie pentru motivul că regimul lingvistic aplicabil diferitelor proceduri decizionale nu ar avea forța obligatorie în cadrul acestei instituții.
- 166 Pe de altă parte, Comisia nu demonstrează că, prin faptul că a ajuns la această concluzie, Tribunalul ar fi depășit în mod vădit limitele unei aprecieri rezonabile a documentelor menționate, pe care, contrar a ceea ce pare să susțină Comisia, a efectuat-o atât pentru fiecare document în parte, cât și în ansamblul lor.
- 167 Din aceste considerații rezultă că al patrulea aspect al celui de al doilea motiv nu poate fi admis.

Cu privire la al cincilea aspect, întemeiat pe denaturarea Comunicării SEC(2006) 1489 final

– Argumentația părților

- 168 Comisia consideră că Tribunalul a denaturat, la punctele 140-143 din hotărârea atacată, Comunicarea SEC(2006) 1489 final și în special anexa la aceasta, intitulată „Reguli de traducere după 2006”.
- 169 Mai precis, Comisia reproșează Tribunalului că, întrucât a reținut la punctul 141 din hotărârea atacată că aceste reguli de traducere se refereau la documentele redactate în limbile germană, engleză și franceză nu ca limbi originale, ci ca limbi-țintă, a ignorat faptul că aceste trei limbi erau limbile de traducere a documentelor pentru uz intern și că numai în aceste limbi trebuia să fie tradusă partea cea mai semnificativă a documentelor destinate unei astfel de utilizări. În fapt, serviciile instituției trebuie să lucreze pe baza traducerii unui document în una dintre limbile menționate.
- 170 Împrejurarea că anumite documente sunt traduse în toate limbile oficiale ar fi în această privință lipsită de relevanță, din moment ce o astfel de traducere ar privi numai documentele destinate unei utilizări externe.
- 171 În plus, examinarea argumentului privind traducerile „gri”, efectuată la punctul 142 din hotărârea atacată, ar constitui o altă denaturare, întrucât Tribunalul s-ar fi concentrat asupra conținutului unui punct extrem de limitat al documentului în discuție, ignorând conținutul mai larg care rezultă din restul documentului.
- 172 Republica Italiană și Regatul Spaniei invocă inadmisibilitatea acestui aspect al celui de al doilea motiv susținând că, în fapt, Comisia s-ar limita să solicite Curții să efectueze o nouă apreciere a elementelor de probă pe care le-a prezentat în fața Tribunalului, fără a demonstra că acesta le-a denaturat.

– Aprecierea Curții

- 173 La punctele 140-143 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că aprecierea pe care a făcut-o cu privire la Comunicarea SEC(2000) 2071/6, la Regulamentul de procedură al Comisiei și la normele de punere în aplicare a acestuia, precum și la documentul intitulat „Cerințe lingvistice în funcție de procedura de adoptare” nu poate fi repusă în discuție de argumentele Comisiei întemeiate pe Comunicarea SEC(2006) 1489 final și în special pe anexa la aceasta, intitulată „Reguli de traducere după 2006”, și anume că ar rezulta din cuprinsul său că pentru documentele de uz intern ar fi necesară doar o traducere în limbile engleză, franceză și germană, în plus față de o eventuală versiune lingvistică autentică, și că de altfel serviciile Comisiei ar trebui să realizeze traduceri utilizând cunoștințele lingvistice ale personalului propriu, cunoscute sub numele de traduceri „gri”.
- 174 În această privință, Tribunalul a arătat, pe de o parte, la punctul 141 din hotărârea atacată, că conținutul Comunicării SEC(2006) 1489 final nu are efectul de a infirma, ci, dimpotrivă, de a confirma aprecierea făcută la punctele 137 și 138 din aceeași hotărâre. Astfel, „Regulile de traducere după 2006”, prezentate în anexă la această comunicare, nu menționează limbile germană, engleză și franceză decât ca limbi-țintă în care trebuie traduse anumite categorii de documente, fără a defini în vreun fel limba sursă a acestora. Pe de altă parte, pentru marea

majoritate a categoriilor de documente vizate de această anexă ar fi prevăzută o traducere în toate limbile oficiale, traducerea numai în limbile germană, engleză și franceză constituind în realitate excepția.

- 175 La punctul 142 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că, pe de o parte, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe efectuarea traducerilor „gri”, acesta nu ar fi susținut de niciun element referitor la proporția exactă pe care ar reprezenta-o acest tip de traducere în raport cu volumul global al traducerilor produse de Comisie. Deși Comunicarea SEC(2006) 1489 final ar recunoaște, la punctul 2.2, că este „extrem de dificil ca aceste traduceri să fie cuantificate din lipsă de indicatori fiabili”, ea ar face totuși, la punctul 3.1, o estimare pentru anul 2007, potrivit căreia traducerile produse de Direcția Generală Traduceri ar reprezenta 1 700 000 de pagini, în timp ce traducerile „gri” ar ajunge la 100 000 de pagini. Cu toate acestea, întrucât acest din urmă număr de pagini corespunde tuturor celorlalte servicii ale Comisiei cu excepția acestei direcții, ar fi mai mult decât evident că traducerile „gri” nu ar reprezenta decât o cantitate foarte redusă în raport cu volumul produs doar de această direcție. În sfârșit și mai ales, niciun element din dosar nu ar permite să se demonstreze că aceste trei limbi menționate anterior sunt limbile în care ar fi efectuate aceste traduceri „gri”.
- 176 Or, trebuie să se constate că Comisia nu demonstrează că aprecierea Comunicării SEC(2006) 1489 final și a anexei la aceasta, intitulată „Reguli de traducere după 2006”, efectuată de Tribunal la aceste puncte din hotărârea atacată ar fi vădit eronată, ci se limitează, în realitate, să susțină că aceste texte pot face obiectul unei interpretări diferite de cea reținută de Tribunal.
- 177 În aceste condiții, al cincilea aspect al celui de al doilea motiv nu poate fi admis.

Cu privire la al șaselea aspect, întemeiat pe denaturarea datelor referitoare la limbile utilizate de membrii personalului Comisiei care îndeplinește atribuții de audit, precum și pe încălcarea obligației de motivare

– Argumentația părților

- 178 Comisia consideră că, ținând seama de caracterul eronat, invocat în cadrul primului motiv, al definirii criteriilor pentru aprecierea elementelor de probă, reținută de Tribunal la punctele 157-161 din hotărârea atacată, acesta ar fi denaturat, la punctele 157-163 din această hotărâre, datele referitoare la limbile utilizate de membrii personalului Comisiei care îndeplinește atribuții de audit apreciind că aceste date nu erau de natură să demonstreze că o cunoaștere a uneia dintre cele trei limbi în litigiu permitea candidaților la concursul în cauză să fie imediat operaționali. Ea amintește în această privință că a prezentat datele statistice referitoare la a doua și la a treia limbă cunoscute de administratorii care îndeplinesc atribuții de audit pentru a descrie mediul lingvistic de lucru în care candidații care au reușit la concursul în litigiu își vor îndeplini atribuțiile.
- 179 Prin urmare, Tribunalul nu putea să nege relevanța acestor date fără a încălca natura lor, întrucât ele ar demonstra că o combinație a celor trei limbi reținute ca a limba 2 în anunțul de concurs în litigiu ar permite o interacțiune eficientă în cadrul personalului, dând posibilitatea candidaților care au reușit la concurs să fie imediat operaționali.
- 180 În plus, Tribunalul nu se putea limita să rețină un criteriu exclusiv cantitativ în analiza acestor date pentru a concluziona că numai cunoașterea aprofundată a limbii engleze ar conferi un avantaj în mediul lingvistic al serviciului Comisiei vizat de anunțul de concurs în litigiu.

- 181 Astfel, contrar considerațiilor Tribunalului de la punctul 162 din hotărârea atacată, datele referitoare la cea de a treia limbă pe care o stăpânesc membrii personalului serviciilor vizate ar fi pertinente pentru a oferi imaginea cea mai precisă a acestui mediu lingvistic.
- 182 Republica Italiană și Regatul Spaniei invocă inadmisibilitatea acestui aspect al celui de al doilea motiv susținând că, în fapt, Comisia se limitează să solicite Curții să îi confirme aprecierea pe care a făcut-o cu privire la elementele pe care le-a prezentat în fața Tribunalului, fără a dovedi că acesta a denaturat în vreun fel respectivele elemente.

– *Aprecierea Curții*

- 183 Trebuie amintit că, la punctul 157 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că datele prezentate de Comisie nu permiteau să se identifice care sunt limba sau limbile vehiculate utilizate efectiv de diferitele servicii de la care provin aceste date în activitatea lor cotidiană. În plus, Tribunalul a extins această constatare, la punctul 158 din hotărârea atacată, la datele referitoare la cunoștințele lingvistice ale personalului care lucrează în domeniul auditului, precum și la cel care face parte din grupa de funcții AST și din categoria agenților contractuali.
- 184 Totodată, la punctele 159-161 din hotărârea atacată, Tribunalul a subliniat că din datele prezentate de Comisie rezultă că, spre deosebire de cunoașterea limbii engleze, cunoașterea limbilor germană și franceză nu prezenta, din perspectiva necesității de a dispune de administratori imediat operaționali, un avantaj special în raport cu cunoașterea altor limbi oficiale ale Uniunii.
- 185 Or, așa cum rezultă din cuprinsul punctelor 82-84, 105 și 108-110 din prezenta hotărâre, în mod întemeiat Tribunalul s-a putut baza pe o asemenea cerință pentru a examina justificarea limitării în cauză.
- 186 Mai precis, în conformitate cu punctele 108 și 109 din prezenta hotărâre, trebuie subliniat că, atunci când reproșează Tribunalului că s-a întemeiat, la punctele 159 și 161 din hotărârea atacată, pe noțiunea de „avantaj”, Comisia efectuează o interpretare eronată a hotărârii atacate. Astfel, departe de a se limita la o apreciere cantitativă a datelor prezentate de Comisie, Tribunalul a arătat în mod întemeiat la aceste puncte că o cunoaștere a limbilor germană și franceză nu era mai justificată decât cunoașterea unei alte limbi a Uniunii.
- 187 În plus, în ceea ce privește datele indicate la punctul 162 din hotărârea atacată, referitoare la cunoștințele declarate de administratorii care îndeplinesc atribuțiile preconizate în anunțul de concurs în litigiu în ceea ce privește a treia lor limbă, trebuie arătat că respectivele date au fost menționate „deși conținutul acestora nu modifică în niciun fel aprecierea expusă la punctul 161 [din hotărârea atacată]”.
- 188 Întrucât motivul enunțat la punctul 162 din hotărârea atacată este neesențial, criticile întemeiate pe denaturarea acestor date, precum și pe o motivare contradictorie, îndreptate împotriva acestui punct, sunt inoperante.
- 189 Din considerațiile de mai sus rezultă că al șaselea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al șaptelea aspect, întemeiat pe o denaturare a deciziei 22-2004, a notei din 11 noiembrie 1983, precum și a datelor referitoare la cunoștințele lingvistice ale personalului Curții de Conturi

– Argumentația părților

- 190 Comisia subliniază că decizia 22-2004 și nota din 11 noiembrie 1983 trebuie coroborate pentru a aprecia necesitatea ca toți candidații la concursul în litigiu să dispună de cunoștințe satisfăcătoare în una dintre cele trei limbi eligibile ca limba 2 potrivit anunțului de concurs în litigiu.
- 191 Or, limitându-se la o interpretare individuală a acestor documente, Tribunalul ar fi dedus în mod eronat că ele nu sunt relevante pentru identificarea limbilor vehiculare utilizate în cadrul Curții de Conturi.
- 192 Potrivit Comisiei, datele statistice referitoare la limbile practicate de personalul Curții de Conturi permit să se constate că limbile germană, engleză și franceză sunt cele mai utilizate ca limbi vehiculare în cadrul acestei instituții. Prin urmare, numai cu prețul unei denaturări a acestor date Tribunalul a putut să considere că ele nu permiteau justificarea limitării în cauză din perspectiva obiectivului de a dispune de administratori imediat operaționali.
- 193 Republica Italiană și Regatul Spaniei invocă inadmisibilitatea acestui aspect al celui de al doilea motiv susținând că, în fapt, Comisia se limitează să solicite Curții să îi confirme aprecierea pe care a făcut-o cu privire la elementele pe care le-a prezentat în fața Tribunalului, fără a dovedi că acesta a denaturat în vreun fel respectivele elemente.

– Aprecierea Curții

- 194 În primul rând, trebuie arătat, pe de o parte, că Tribunalul a constatat în esență, la punctele 173, 174 și 177 din hotărârea atacată, că, în măsura în care decizia 22-2004 și nota din 11 noiembrie 1983 se limitează să stabilească regimul traducerii și interpretării aplicabil în special în vederea reuniunilor Curții de Conturi, aceste documente nu permit să se rețină concluzii utile cu privire la limbile de lucru sau limbile vehiculare utilizate de toate serviciile Curții de Conturi.
- 195 Astfel, Tribunalul a amintit, la punctul 173 din hotărârea atacată, obiectul deciziei 22-2004, care, după cum rezultă din titlul său, este stabilirea unor „reguli privind traducerea documentelor în vederea reuniunilor Curții, ale grupurilor de audit și ale comitetului administrativ”.
- 196 Totodată, Tribunalul a constatat, la punctul 177 din hotărârea atacată, că nota din 11 noiembrie 1983 privea regimul interpretării în cadrul reuniunilor membrilor Curții de Conturi.
- 197 Or, Comisia nu contestă că Tribunalul a identificat corect obiectul deciziei 22-2004 și al notei din 11 noiembrie 1983, ci îi reproșează că a efectuat o apreciere eronată a acestor documente, fără a demonstra o denaturare a lor.
- 198 În al doilea rând, trebuie arătat că, la punctele 178 și 179 din hotărârea atacată, Tribunalul a subliniat că obiectul notei din 11 noiembrie 1983 se distinge clar de cel al deciziei 22-2004 și că, așadar, nu poate fi admis argumentul Comisiei prin care aceasta încearcă în esență să demonstreze faptul că, prin efectul acestei note, limba germană ar fi fost adăugată la cele două

„limbi de redactare/limbi pivot” pe care le reprezintă, potrivit acestei decizii ulterioare, limbile engleză și franceză. În plus, presupunând chiar că respectiva notă reflectă o practică încă de actualitate în ceea ce privește interpretarea în cadrul reuniunilor membrilor Curții de Conturi, totuși, astfel cum rezultă din însuși textul acestei note, o asemenea situație factuală se întemeiază pe un acord comun al acestor membri, precum și pe „bunăvoința” fiecăruia dintre ei, mai precis pe anumite elemente susceptibile de schimbare în orice moment.

- 199 În consecință, nu se poate reproșa hotărârii atacate că se întemeiază pe o interpretare izolată a deciziei 22-2004. În plus, Comisia nu dovedește faptul că la punctul 179 din hotărârea atacată Tribunalul ar fi depășit în mod vădit limitele unei aprecieri rezonabile a deciziei respective sau a notei din 11 noiembrie 1983.
- 200 În al treilea rând, pentru motivele expuse la punctele 184-186 din prezenta hotărâre, nu se poate reproșa Tribunalului că a săvârșit o denaturare a datelor prezentate de Comisie în ceea ce privește cunoștințele lingvistice ale personalului Curții de Conturi atunci când a constatat, la punctul 187 din hotărârea atacată, că aceste date nu pot justifica limitarea în cauză din perspectiva obiectivului de a dispune de candidați care au reușit la examen imediat operaționali.
- 201 Întrucât al șaptelea aspect nu poate fi admis, trebuie să se respingă, așadar, al doilea motiv de recurs în totalitate.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentația părților

- 202 Comisia arată că, prin faptul că Tribunalul a admis acțiunea în primă instanță întemeindu-se, pe de o parte, pe o apreciere eronată în drept a justificării limitării în cauză și, pe de altă parte, pe denaturarea mijloacelor de probă pe care le-a prezentat această instituție, motivarea hotărârii atacate referitoare la a doua componentă a anunțului de concurs în litigiu ar fi afectată de o eroare de drept.
- 203 Republica Italiană și Regatul Spaniei invocă inadmisibilitatea acestui motiv susținând că nu este motivat în mod autonom, ci se limitează la reiterarea argumentației întemeiate pe o pretinsă eroare de drept referitoare la limitarea în cauză.

Aprecierea Curții

- 204 Din aprecierile referitoare la primul și la al doilea motiv de recurs rezultă că în speță Comisia nu a demonstrat existența erorilor de drept și a denaturării elementelor de probă invocate.
- 205 Întrucât se întemeiază pe aceleași susțineri, al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.
- 206 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că, întrucât nu a fost admis niciun motiv, recursul trebuie respins în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 207 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 208 Întrucât Republica Italiană a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, iar Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.
- 209 Articolul 184 alineatul (4) din Regulamentul de procedură prevede că, în cazul în care un intervenient în primă instanță, deși nu a formulat el însuși recurs, a participat la faza scrisă sau orală a procedurii în fața Curții, aceasta din urmă poate decide ca el să suporte propriile cheltuieli de judecată. În speță, Regatul Spaniei, care a fost intervenient în primă instanță, a participat, fără să fie autorul cererii de recurs, la fazele scrisă și orală ale procedurii în fața Curții și a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, astfel că trebuie să se decidă că Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană.

3) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături